

தெற்றெனவுத்தனைதந்தைந்தம்மையாமற்
 பற்றுமாயினும் பரிதவித்தெய்துத்
 னுயருறலெய்தியத னாயதாசாத
 மயர்வறமதிரன்ம் வயநாடவருளப
 பெற்றரிசீர்த்தனை பெட்புறப்பாடி
 யுற்றமனத்தி னுறுதுயர்தீர்த
 செம்மைவார்புகழைத் தேர்த்துசெப்பிதெற்
 கெம்மனோர்க்கெங்ங னியனுமாறரிதே.

வெண்பா.

தீர்த்தனெனும்புராமன் சேவடிக்கணன்புசெய்து
 பூர்த்தியாபாங்கவன்சீர்ப் பொற்புகழைத் - சீர்த்தனைசங்
 கெமதனாற்பாடிக் கேடிதுயர்தீர்த்திடாள்
 வேதவல்லிமாதா வினாந்து.

எட்மாஸ்டா

ஆர். சடகோபஐயங்காரவர்கள் செய்தது. B. A.

திருவுறுமருமத்தொருபாளுகடாம், தெய்வம்தரிபஜனையென
 மருவுறுமாலேவனைந்தணிவித்தாள் வளர்திருவான்மியூர்வாழும்
 பொருவிலாவிராசாயிரன்மனைவி புண்யகோபாலகிருஷ்ணனற்றாய்
 திருவுறுவேதவல்லியம்மாளாம் திசைப்புசும்பெருக்கிடும்செல்வி.

—:0:—

இஃது

ஷே சர்வகலாசாலைத் தமிழ்ப்புலவர்

சிங்கவனம். சுப்பிரமணியபாரதிகள்

செய்தது.

சீர்மேவுதிருவான்மியூர்மேவு சிறப்பினுன்றிள்கற்றோளான்
 கார்மேவுதரதலத்தான் விராசாயிப்புனிதக்கன்னன்பன்னி
 ஏர்மேவுகோபாலகிருஷ்ணபூ பாலனைமுன்னின்றாளுண்மைப்
 பேர்மேவுவேதவல்லியம்மாளைன் துலகமெல்லாம்பேசுஞ்சீரான்.

சாத்துக்கலிகள்.

இத்தகையபெருமாட்டி யன்புருகிவழிந்ததென விசைக்கற்பா
ற்றாய், பத்தியுறுமரிபஜனை மாலையனைப்பகர்தனனாற் பழிச்சிலோ
ர்க்கு, முத்திதனையளித்திடெமெம் முதல்வனின்கிராதியென்று மொ
ழிந்துட்சென்ற, வித்தையினுன்பின் தன்பின் மறைபென்னவோட
வருள் விமலன்மீதே.

—:0:—

இஃது

ஷெ பிராஞ்சிஸ்குல் எட்மாஸ்டர்

டி. ஏ. கணபதி ஐயர் செய்த

வெண்பா.

செங்குயில்கூவுஞ்சோலைச் சென்னைமயிலைக்கப்பால்
தங்குதிருவான்மியூர் தன்னில்வரு - துங்கன்
அணிவீராசாமிதுனை யாம்வேதவல்லி
திணிராமன்சீர்செப்பி னாள்.

—————

பு. அ. ம. ஆழ்வாரசபை

பாகவதர்களுடைய திருவடித்துசாயுமிராரின்ற

தஞ்சாவூர் டிஸ்ட்ரிக்ட் கோர்ட்டு ப்ளீடரும்

ஷெ டவுன் முனிசிபில் கவுன்சலருமாகிய

கன்னிகைப்பேறு சீர்கருணீகர்

எதிராஜபிள்ளை ராவ்சாகேப் அவர்கள்

செய்த

ஆசிரியப்பா.

சீர்வடமதுரைத் தென்பாற்சிறப்புற்

றேர்வளர்யமுனை யெனுநதிப்பாங்கர்

ஆயர்குலத்தி லரசுசெய்திருந்த

துயவனைய துரிசறுசீர்த்தி

நந்தகோபால னலமிகுகாசிபன்

அந்தமிகுஞ்சீ ரத்திரியயனென்

நின்னவாவழியீ னியலவசுதேவன்

தனனெழிலமிசஞ் சாற அமிவ்வரசன்

சாத்துக்கனிகள்.

திதியதுருபை தேவகிகெனக்கி
துதியுடைத்தேவகி சொருபமசோதை
இவ்விருவருஞ்செய் பெழிற்றவத்துதித்துக்
கவ்வையதிலராய்க் கண்ணனுமிராமனும்
மறைவாயொளித்து வளருநாளில்
குறையாப்பாறயிர் கடையவெண்ணெய்
உண்மெப்பசியோ நெறுகுறையிரப்பத்
தண்டலைவண்டுகள் பண்டனைப்பாடக்
கரும்பொடுசெந்நெற் கழுருகனோங்க
இரும்புவிக்கணியா யிலகல்லிக்கேணித்
தென்பான்மயிலையைச் சேர்திருவான்மியூர்க்
கன்பாருருக்கொண் டடைந்ததுவென்ன
வந்துதித்திட்டோன் வளமுறுமுல்லைச்
சந்தமார்தானோன் தமிழறிமுதியோன்
செல்வந்தன்னிற் றிகழளகேசன்
பல்வகைவிட்டுநூல பகர்பொருளுணர்ந்தோன்
உம்பருமறியா வுயர்பதப்பெருமான்
சம்பிரதாயச் சாத்திரந்தேர்ந்தோன்
எண்ணன்கறமு மிசைவுறவியற்றி
நண்ணுச்சீர்த்தி நானிலத்துற்றோன்
விற்பநவிவேக விக்ரமவிஜயன்
கற்பத்துமழியாக் கவினுறுமிசையோன்
நந்தகோபன்றன் னயமுறுமமிசமாய்
வந்துமாநிலத்தில் வயங்கியவிரா
சாமியுமசோதை தன்னமிசமதாய்ப்
பூவியிலுதித்துயர் பொற்புகழ்வேத
வல்லியுஞ்செய்த மாதவமொருங்கே
நல்லுருவமைந்தென நானிலத்துற்றுச்
சங்காழிகைக்கொ ணங்கன்சீர்க்கண்ணன்
மங்களக்கௌசலை மைந்தனரங்கன்
வரதன்றெள்ளிய சிங்கனென்றைவகைச்
சரதவுருக்கொடு தருகைரவணிக்
கரைதனிலமர்ந்து வரமுறுபரத்துவம்
புரையறுவியூகம் புகழுறுவிபவம்

சாத்துக்கவிதன்.

அந்தரியாமி யர்ச்சனைவிம்பங்கள்
அந்தமாக்கொண்டி னத்திபுழைத்தி
பார்த்தசாரதியெம் பரமசிந்தையிதி
தீர்த்தர்கட்கிறைவன் திருமண்கைவன்
பூபாலர்போற்றப் பெர்வினற்றிலங்கு
கோபாலகிருஷ்ணன் குளிர்மலர்ந்தானுக்
கென்றும்புலர தியாணாநாட்செல்வினும்
நின்றகவினும் நீர்மையதாகி
ஆராவமுதக் காராவமுதெனத்
திராச்சுவையது செநிகவியமுதினை
இசையெனுங்கறியொடு மியலவனித்தனன்
வசையறுவேத வல்லிமாரிலத்தே.

விருத்தம்.

இருமரபிற்குடிவிளங்க விருமையின்பமொருங்கெய்த வெழி
லாரண்டர், திருமரபுபொவிந்திடநற் றிருவான்மியூர்வீர சாமிப்
பேரால், வருமகிபன்பன்னியொளி வாய்வேதவல்லியெனு மாதசர்
சால், பெருமகிமைத்தபாதரா மன்கழற்கோர்கவிமாலை பிணைந்தட்
டானே.

இந்த

இராயப்பேட்டை, சென்னை காவேஜ்

தமிழ்ப்புவர்

ரா. ஸ்ரீ நிவாசமுதலியாவர்கள்செய்த

சூசிரியங்குத்தம்.

சிருமருவுமுபயவேதாத்தபிரதிஷ்ட்டாபாசனையுத்திமத்ருண
நீரஸ்ரீமாங்கோயில்கந்தாடையண்ணனற்றிருவடியிலாச்சாயித்த
திருவான்மியூரன்வீராசாமிபாரிசையிற்றத்தோபால்கிருஷ்ணச்
செம்மல்லவீகாரமாதாவெனும்பூதிவேதவல்லியார்செய்தகனவினில்
அருமருவுபிரபவாதியீரெட்டில்கித்திரபாளுண்டைப்பிசித்திங்களில்
அறுமூன்றுமொருபட்டொடாந்தேதிசனிவாரமணிதருவிசாகநாளில்
அதிபக்தவற்சலனெனும்பிரானியைவனுடன்பிராட்டியுமருவவந்
தனபுகொண்டென்னிடங்கீர்த்தனங்கேட்டிடற்காவலானோமென்றதற்
சுருமருவுமப்புனிதநீர்மையானொன்றுமதிவோர்கிலேன்பாடவியலா
துரைத்திடவெனத்திருவுளங்கொண்டிரகுராமமோதும்ராமாயணத்திஸ்
உள்ளசர்வீடணன்றம்சரணமானகீர்த்தனையையீயோதவென்ன
உள்ளபடியில்துமறியேனெனப்பாடுதற்குண்ணினால்யாமெடுத்துப்
பெருமையுடனருள்வோமெனப்பெரியருக்கதைப்பேசிகாற்பத்தைந்துநாள்
பீடுசேர்புனர்பூசம்வரையில்பாராயணம்பெட்பொடுசெய்தியலகாதனை
போன்பினொடுவேதவல்லியார்செய்ததைப்பிற்கனகவல்லிசொல்லப்
பெற்றதெனகித்திரன்விஜயராகவமால்பிறங்கவச்சிட்டனனாரோ.

இஃது

திருவான்மியூர்

வீ. வேதவல்லியம்மாள் அவர்கள் தெளகித்திராகிய

தஞ்சாவூர் ஜில்லா உஜுர் காஷ்டேப்

திரு. விஜயபராகவபிள்ளை யவர்கள் செய்த

தனியன்கள்.

யர்வறவேண்டில்லாமன் மலர்ப்பதம்வழுத்தவென்றே
யர்வாமெனககளித்திட் டெலப்பிலாதென்னைக்காக்கும
ஏயரற்றபாட்டிதானைத் தூமலர்தூஉய்வணங்கிச்
செயிருறுமல்லல்போகச் சென்னியிற்குடுநெஞ்சே.

மாயிருஞ்ஞாலந்தன்னில் வாரத்தோடன்றெடுத்த
தாபொடுதம்பியற்ற தனியனைத்தானேயின்ற
சேயெனப்பரிந்துகூத்த செறிபுகழ்வேதவல்லித்
தூயவன்பங்கயத்தாட் டெண்ணுடிகுடுகெஞ்சே.

திஃத

செளபாங்கியவதி

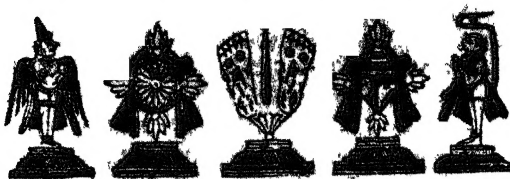
திரு. கோ. கனகவல்லித்தாயாரம்மா ளவர்கள்செய்த
தனியன்கள்.

கொச்சகக்கவிப்பா.

மற்றொன்றும்வேண்டா மனமேசீராமனது
பொற்றாமரைப்பதத்திற் புந்திசெலுத்தியவன்
பற்றுகநாளும் பகர்வேதவல்லிபதக்
குற்றேவல்செய்துன் குறைதீரவாழ்குவையே,
தேயமதிலெந்நாளு மெங்கள்குலதெய்வம்போ
லாயவன்பினென்பராண நாயககாயாதரிக்குந்
தாயினுயர்தாயாகுந் தக்கசீர்வேதவல்லி
தூயபதந்தன்னைத் தொழுதெழுகென்பேதைநெஞ்சே.

பாயிரம் - முற்றிற்று.

ஸ்ரீமதராமாசரணபுகம்;

விபீஷணாழ்வான்

தீசக்ரவர்த்தித் திருமகனைச் சரண் அடைதல்.

விருத்தம்.

சமுட—ஹபடிக்கண்டு நால்வர் ஆன
மந்திரிகள் வரவிபி ஷணனும் வந்தான்
நிசமுடனே ராமச் சந்திரன்முன் னேகி
நேர் ஆடக் கரங்குவியக் கண்ணீர் வார
அசையும்உடல் ஒடுக்கி அய்யன பதத்தில விழ்ந்தான்
அயோத்திராமா சரணம் என்னைக்காப் பாய்
தெசரதராமா சரணம் சரண்என்றே நோத்
திரம சொல்வான் அதிலேஉத் தரமசொல்வானே,
க. இராகம-புன்னாகவரணி-தாளம்-ரூபகசாபு.

பல்லவி.

ராகவனேசரணம்ரகு ராமாஉன்சரணம்
நமபினேன்விபிஷணன்உன்செம்பொற்பாதம்சரணம்

அதுபல்லவி.

ஆகாதான்உடன்பிறந்த பாவந்தீர்த்தநீரேரம்
அபயமஉனக்கபயமஎன்னை ஆள்வதுநின்பாசம் (ராகவ)
சரணங்கள்.

பணத்துக்கொருஅம்புகொண்டு பாழிலெய்தாற்போலே
இணக்கமசொன்னேன்என்புத்தியை எறிந்துவிட்டான்சாமி
குணக்கெடுகநாயவாலைக் கூடுமோகூடாததனால்
துணித்துவிடின் தனை அடைந்தேன எவாயிசித்தமஎனபர்க
கியம (ராகவனே)

பாம்புக்குப்பால்வாகவளாகதப படுவிஷத்தைக்கொடுப்பது
போல், ஆம்புத்தினான்சொல்லச்சொல்ல அகற்றிவிட்டான்சா
மி, விம்புக்காரன்அவனுக்கினி மேலல்லவோதெரியும்உன்னை
ந், காண்பித்துவிடுகொண்டேறமுற்றினும் காப்பாற்றஉன்ற
னக்கேதடவ (ராகவனே)

௩. காடறியச்சீதைதன்னை மருடிக் கோர்நெருப்பாகத்
தேடிக்கொண்டாய்என்றடிக்கடி தெரியச்சீதரன்னேன்சாமி
கேடுவருமுன்னேமதி கெட்டுவரும்தான்பீதனால்
மூடன்ஆனான்அவன் தனைநான் முழுதூந்துறந்துனைஅடைந்
தேன் (ராகவனே)

௪. வானவர்ஆசியபயிர்க்கு வளார்திடும்ராகுதக்களையை
ஈனம்அறப்படுங்கவந்தான் இராமன்என்றேன்சாமி
ஜானகியால்ஒருபத்துத் தலையும்பனங்குலைபோல
மரநிலத்திலிழுவானை மறந்துவிட்டுன்றனைஅடைந்தேன்
(ராகவனே.)

—:0:—

உ. இராகம்-கமகவிதாளம்-ஆதி.

பில்லவ்.

விபிஷணுழ்வின் திருவடிகளேசரணம்
விபிஷணுழ்வான் திருவடிகளேசரணம்.
சரணங்கள்.

௧. ராட்சகர்குலந்தன்னில் வந்தவதரித்து
ராட்சதசெய்கைகளைப் பரிகரித்து
சூழ்ச்சிவசனங்கள் சொல்லக்கேளாமையால்
துறந்துவிட்டண்ணைத் தூயனடிபணிந்த(விபிஷ)

௨. அம்மன்சிறைகாக்க அருமைமகளைவைத்து
ஆதரிக்கச்செய்து அனுக்கிரகம்பெற்று
செம்மல்பூராமனிடம்சேர்ந்து சரணடைந்து
சீராசாட்சியும்பெற்றுச் சிறப்பனைத்தையும்பெற்ற(விபிஷ)

௩. என்னைச்சோதித்துத் தன்னைதிர்காட்டி
என்னுழ்வினைகளைத் தன்னுமலேவாட்டி
மன்னன்பூராமனுக்கென் மனவேதனையுரைத்து
மாபாவிவேதவல்லியை மனமிரங்கிக்காத(விபிஷ.)

—:0:—

௩. கிருத்தம்.

கோபில்கந்தாடையன்னன் முனிர்மலர்த்தான்போற்றி
கோதிலவாவமுனிதாட் கோகந்தம்போற்றி
தூயவேதார்த்தேசிகன் பதங்கன்போற்றி
துயரறுக்குமெதிராஜர் துணைச்சாணம்போற்றி
மாயவினையகல்மாறன் மலர்க்கழல்கன்போற்றி
மன்னாங்கடையவியர் பொன்னடிகன்போற்றி
ஆபறிவிலேன்செய்த பிழைபொறுப்பிப்போற்றி
அரிபபுருஷோத்தமனின் னடியினைகளன்போற்றி.

—:0:—

ச. இராகம்-நீலாம்புரி-ஆதிதாளம்.
பல்லவி.

உடையவரோசரணம் - பூதூரில்வாரும்
உடையவரோசரணம்.

சரணங்கள்.

௧. சேஷாவதாரரோ	பூகார்திபதிதனயரோ
இந்தஜெகந்தனில்	வந்தப்பிரதாபரோ (உடை)
௨. அஷ்டாக்ஷரத்தையிறைத்	தருளும்பிரகாசரோ
அனைவர்க்கையுமுய்யச்	செய்தயதிராசரோ (உடை)
௩. தங்குபுவனங்களைத்	தான்படைத்தவனுக்குச்
சங்குசக்காமனித்த	மங்களகுணகர (உடை)
ச. உன்றன் திருவடியை	யுவந்தவேதவல்லியாம்
உரிய அடியானைப்	பரிவினிற்காப்பிரோ (உடை)

௫. இராகம்-சஹானு-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

மணவாளமாமுனியே உன்றன் மலரடிகளேசரணம்
மணவாளமாமுனியே உன்றன் மலரடிகளேசரணம்.

சரணங்கள்.

௧. உடையவர்பெருமையை	வெளியிடவேணுமென்று
உற்றஐப்பசுமூலத்தில்	பற்றிஅவதரித்திரோ (மண)
௨. * உன்றன் திருவடியை	விரும்பியடைந்தேனையா
என்றன்கொடியறுத்து	என்னைத்தவிக்கவிட்டாய் (மண)
௩. பாவிவேதவல்லி	பாவத்தையறுத்துன்
பாதத்தையருளிப்	பார்த்துரகழிப்பாயே (மண.)

சேர்த்திருந்தன்.

௯. இராகம்-ஸ்ரீரங்கி-தாளம்-ஏகம்.

பல்லவி.

ஆசாரியர் திருவடிதளேசாணம் = சுதானங்களுள்
ஆசாரியர் திருவடிகளேசாணம்.

அதுபல்லவி

தேசாணாய்விருமும் திருவாங்கத்தின்மேவும்
ஆசாபாசங்களைல்லாம் அழித்தெனையுறகுவும் (ஆசா)
சாணங்கள்.

க. மணவாளமாமுனி	அண்ணன் திருவடி.
வாய்க்கும்படிகிருபை	செய்தாரொன்று
மனமிகமகிழ்ந்து	மகிழ்ச்சியுடனேவந்து
மதிக்கும்அண்ணனடி	மருவியந்தேனான் (ஆசாரியர்)
உ. பஞ்சஸம்ஸ்காரமும்	பரிவுடன்தரித்தார்
பாவிக்கட்டாகூரமும்	கூய்யேவிரித்தார்
விஞ்சும்அஞ்ஞானங்களை	மிகவும்பற்றறுத்தார்
மெய்யன் திருவடினய	எய்தக்கிருபைசெய்தார் (ஆசாரியர்)
ங. அண்ணன் திருவடியை	யனடந்தேன்-அன்றும்
அரியவினைகளெல்லாம்	ஒழிந்தேன்-என்றன்
எண்ணியசெல்வத்தை	யிழந்தேன்-பேதை
ஏழையைப்போலவே	யிவ்வுலகிலைந்தேன் (ஆசாரியர்)
ச. என்னவபசாரம்	இயற்றினேனோ-நான்
என்பாவம்எதிர்வந்து	இயன்றுநின்றனவோ
மன்னுமென்தோஷங்களை	மனங்கொள்ளாமல்
மாதுவேதவல்லிக்கு	மலாடியருளிய (ஆசாரியர்.)

-----:0:-----

௧. இராகம்- முகாரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அனுமாளே உன் திருவடியேதஞ்சம்
அனுகரஞ்செய்ய இரங்காதோடுஞ்சம்.

அதுபல்லவி.

கனவேகமுள்ள வாயுகுமாரனே
கடலிலங்கையைச்செற்ற அடல்மிகுநீரனே (அனு)
சாணங்கள்.

பம்பாநதியோரத்தில் பார்த்துபுரீராமனை
பக்தியுடன்கண்டு பணிந்துவந்துநின்று

- தம்பிலைமணஞ் சகலசேதியறிந்து
ஐயசுக்ரீவன்முன்சென்று படுமெல்லாழ்நாத் (அனு)
2. அய்யன்நனைக்கண்டு அம்மனபனைக்கதனது
அறமில்வானியைவிட்டாக் சிறியவனமுடிசூட்டி
வெய்யனோபந்தணித்துத் துய்யசேனையைக்கடி
மிருமடையானம்பெற்றுத் தருகடலைக்கடந்த (அனு)
௩. இலங்கைப்பதனைக்காத் இலங்கனியைக்கொன்று
நலங்கொள்மனைபுகுந்து நாடித்தேடிக்காணாமல்
கலங்கிமனந்தளர்ந்து கண்டசோகவனத்தில்
பலங்கிடைத்ததுவென்று பாய்ந்துதரிசித்த (அனு)
௪. கமலமலாணங்கைக் கண்மெனமகிழ்ந்து
கனஅடையாளங்கடிக் கணையாழியைக்கொடுத்து
விமலசூடாமணியை வியந்துகொடுக்கப்பெற்று
விர்தைஅசோகவனம் சிந்தித்துஷ்டனாக்கொன்ற (அனு)
௫. இந்நிரசித்தின்பிரம் பாசத்தால்கட்டுண்டு
இராவணனைக்கண்டு அவனெதிரில்நின்று
வந்தரூங்கேநீயாரொன சாமதூதனைன்று
வாலைக்கொளுத்திவிட வாய்த்திலங்கையைச்சுட்ட (அனு)
௬. கடல்சூழிலங்கைகசுட்டுக் காகுஸ்தனிடம்சேர்ந்து
கண்டேன்சீதையென்று கையிற்சூடாமணிதந்து
மிடல்கொள்விபீஷணனை விளிததாதரிக்கச்செய்து
வேலையிலனைகட்டிக் கோவிலங்கையைச்சேர்ந்த (அனு)
௭. அய்யன்ராகவனுக்கு அமர்ந்தவாகனமாகி
அரக்கருடன்போர்செய்து அமிர்தசஞ்சிவிதந்து
உய்யஅனைவருந்தான் அரக்கனுயிராவென்று
உடனேசீதையைக்கண்டு உயர்ந்தராமனைச்சேர்ந்த (அனு)
௮. தேவியுடனேசுவாமி புஷ்பகவிமானமேறி
தேடவசந்தனை பெயலோகம்பிரம்லோகம்
தெய்வலோகமெல்லாம் சிரத்தையோடாராய்ந்து
தேடிக்கொண்டுவந்து சேனையுடன்சேர்ந்த (அனு)
௯. பரத்துவாசராச்சரம் சேர்ந்துராமனைவப்
பரதனுயிரைக்காக்கப் பணிவாயெலாழ்நாத்
பணிந்துவந்தையனிடம் பகாந்துவிருந்துண்டு
பண்டயோத்திசேர்ந்துயர்வு கொண்டதீர்த்தங்கொணர்ந்த

கீர்த்தனைகள்.

க. இராகம்-கல்யாணி-தாளம்-ஏகம்.

பல்லவி.

ஆசாரியர் திருவடிகளேசாணம் - சதாளமக்கருள்

ஆசாரியர் திருவடிகளேசாணம்.

அது பல்லவி.

தேசர்காவேரிசூழும் திருவரங்கத்தின்மேவும்

ஆசாபாசங்களெல்லாம் அழித்தெனையுடைகவும் (ஆசா)

சாணங்கள்.

- க. மணவாளமாமுனி அண்ணன் திருவடி
வாய்க்கும்படிகிருபை செய்தாரென்று
மனமிகமகிழ்ந்து மகிழ்ச்சியுடனேவந்து
மதிக்கும்அண்ணனடி மருவியந்தேனான் (ஆசாரியர்)
- உ. பஞ்சஸம்ஸ்காரமும் பரிவுடன்தரித்தார்
பாவிக்கட்டாகூரமும் கூவியேவிந்தார்
விஞ்சும்அஞ்ஞானங்களை மிகவும்பற்றறுத்தார்
மெய்யன் திருவடியை எய்தக்கிருபைசெய்தார் (ஆசாரியர்)
- ங. அண்ணன் திருவடியை யடைந்தேன்-ஆன்றும்
அரியவினைகளெல்லாம் ஒழிந்தேன்-என்றன்
எண்ணியசெல்வத்தை யிழந்தேன்-பேதை
ஏழையைப்போலவே யிவ்வலகிலகைந்தேன் (ஆசாரியர்)
- ச. என்னவபசாரம் இயற்றினேனோ-நான்
என்பாவம்எதிர்வந்து இயன்றுசின்றனவோ
மன்னுமென்தோஷங்களை மனங்கொள்ளாமல்
மாதுவேதவல்லிக்கு மலாடியருளிய (ஆசாரியர்.)

-----:0:-----

எ. இராகம்- முகாரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அனுமானேன் திருவடியேதஞ்சம்

அனுகிரகஞ்செய்ய இரங்காதோநெஞ்சம்.

அது பல்லவி.

கனவேகமுள்ள வாயுகுமாரனே

கடலிலங்கையைச்செற்ற அடல்மிகுதீரனே (அனு)

சாணங்கள்.

- க. பம்பாந்தியோரத்தில் பார்த்துபூராமனை
பக்தியுடன்கண்டு பணிந்துவந்துநின்று

- தம்பிலகம்மணனால் சகலசேதியறிந்து
 ஐயசுக்ரீவன்முன்மொசனது நயமெல்லாமுடைத்த (அனு)
2. அப்பன்நனைக்கண்டு அம்மன்பணிகள் தந்து
 அறமில்வாஸியைவிட்டிச் சிறியவன்முடிஞ்
 வெய்யகோபந்தணித்துத் துய்யசேனையைக்கடி
 மிகுமடையாளம்பெற்றுத் தருகடலைக்கடந்த (அனு)
௩. இலங்கையதனைக்காத இலங்கணியைக்கொன்று
 நலங்கொள்மனைபுகுந்து நாடித்தேடிக்காணாமல்
 கலங்கிமனந்தளர்ந்து கண்டசோகவனத்தில்
 பலங்கிடைத்ததுவென்று பாய்ந்துதரிசித்த (அனு)
௪. கமலமலரணங்கைக் கண்டுமனமகிழ்ந்து
 கனஅடையாளங்குறிக் கணையாழியைக்கொடுத்து
 விமலசூடாமணியை வியந்துகொடுக்கப்பெற்று
 விர்தைஅசோகவனம் சிந்தித்துஷ்டரைக்கொன்ற (அனு)
௫. இந்நிரசித்தின்பிர்ம பாசத்தால்கட்டுண்டு
 இராவணனைக்கண்டு அவனெதிரில்நின்று
 வந்தருங்கேநீயாரொன ராமதுதனென்று
 வாலைக்கொளுத்திவிட வாய்த்திலங்கையைச்சுட்ட (அனு)
௬. கடல்குழிலங்கைசுட்டுக் காகுஸ்தனிடம்சேர்ந்து
 கண்டேன்சிறையைபென்று கையிற்கூடாமணிதந்து
 மிடல்கொள்விபிஷணனை விளித்தாதரிக்கச்செய்து
 வேலையிலனைகட்டிக் கோலிலங்கையைச்சேர்ந்த (அனு)
௭. அய்யன்ராகவனுக்கு அமர்ந்தவாகனமாகி
 அரக்கருடன்போர்செய்து அமிர்தசஞ்சிவிதந்து
 உய்யஅனைவருந்தான் அரக்கனுயிராவென்று
 உடனேசிறையைக்கண்டு உயர்ந்தராமனைச்சேர்ந்த (அனு)
௮. தேவியுடனேசுவாமி புஷ்பகவிமானமேறி
 தேடவசந்தனை யெமலோகம்பிர்மலோகம்
 தெய்வலோகமெல்லாம் சிரத்தையோடாராய்ந்து
 தேடிக்கொண்டுவந்து சேனையுடன்சேர்த்த (அனு)
௯. பரத்துவாசராசரமம் சேர்ந்துராமனைவப்
 பரதனுயிரைக்காக்கப் பணிவாயெலாமுடைத்துப்
 பணிந்துவந்தையனிடம் பகர்ந்துவிருந்துண்டு
 பண்டயோத்திசேர்ந்துயர்வு கொண்டதீர்த்தங்கொணர்ந்த

- ய. பட்டாபிஷேகங்கொண்ட பட்டாபிராமனைப்
பணிந்துமனங்குள்ளிந்து பாதந்தாங்கின்று
பத்திசெயுமுனையே பணிந்துதித்தேனுய்யப்
பார்த்துவேதவல்லியைப் பரிவாய்க்காவாயை (அனு.)

—:0:—

அ. இராகம்-பூபாளம்-தாளம்-திருபுடை,
பல்லவி.

எழுந்திரும் ராமா எழுந்திரும் - எங்கள்
இணையறுகுலதெய்வம் எழுந்திரும்.

அறுபல்லவி.

கொழுங்கொம்புசின்னங்கள் எக்காளம்பேரிகை
கூடிமுழங்கின எழுந்திரும் (எழுந்)
சரணங்கள்.

- க மத்தளமல்லரி தாளமுழங்குது
மாதவபுரீராமா எழுந்திரும்
ஒத்ததாரகைமுனைத் துதயகாலமும்வந்தது
ஒண்கதிருதித்தனன் எழுந்திரும் (எழுந்)
- உ. அன்புளதந்தை தசரதரும்வந்தார்
அன்னையர்மூவரும் முன்னமேவந்தார்
தம்பியருடன் தக்க மந்திரிகளும்வந்தார்
தாமோதரபுரீராமா எழுந்திரும் (எழுந்)
- ங. அன்புள்ளவால்மீகர் கௌசிகரும்வந்தார்
அனேகரிஷிகளும் வசிஷ்டரும்வந்தார்
இன்புறுமறையோர் பரோகிதரும்வந்தார்
இணையறுமாதவா எழுந்திரும் (எழுந்)
- ச. கின்னரர்நாரதர் கிம்புருஷரும்வந்தார்
கேளிக்கைமாதர்கள் அரம்பையரும்வந்தார்
என்அன்னைஜானகி எழுப்பிடவும்வந்தாள்
வகாந்தபுரீராமா எழுந்திரும் (எழுந்)
- ஞ. துங்கஅறுமான்பல தீர்த்தங்கொணர்த்தார்
துன்புறுவீடணர் துதித்திடவும்வந்தார்
அங்கதனோடு சக்ரீவரும்வந்தார்
அரந்தபுரீராமா எழுந்திரும் (எழுந்)
- சு. தேசாதிதேசத்து ராஜர்கள்வந்தார்
சேவைக்குள்ளானோர் அனேகரும்வந்தார்
பாசாடவியிலுழல் வேதவல்லியைக்காக்கும்
பரமதயாளனே எழுந்திரும் (எழுந்.)

க. இராகம்-காமகோசி, தாளம்-ஆதி.

கூ. இராகம்-சாம்பேரதி-தாளம்-ஆதி.

க.	தசரதராமா தரணிபுகழ்ராமா	ராமராமா
	தாரகவாச்சிய ஸ்ரீயப்பதிராமா	ராமராமா
உ.	என்னபிழைசெய்தாலும் என்னைக்கைவிடலாமா	ராமராமா
	என்னைநீகைவிட்டாலும் உன்னைநான்விடுவேனோ	ராமராமா
ங.	அயோத்தியைவிட டுடியாளிடம்வந்தேனென்ற	ராமராமா
	அதுகேட்டகங்குளினர் தத்சபித்திருந்தேனே	ராமராமா
ச.	சரணமடைந்தோரைச் சரண்தந்துகாப்பனென்ற	ராமராமா
	சண்டாளியாமென்மீது சுற்றுங்கிருபையிலையோ	ராமராமா
ரு.	உன்னையேநம்பினேற் குன்னிலுங்கதயுண்டோ	ராமராமா
	உன்பால்வந்தடைந்தேனை யென்பாக்கவிட்டாயே	ராமராமா
சு.	பகைவர்கள்முன்னெனைப் பதைக்கவிடுத்தாயே	ராமராமா
	பாரினிலெனைக்காண்போர் பரிகாசஞ்செய்யாரோ	ராமராமா
எ.	கலிமகிமைகள்யாவும் கைக்கனியாக்கினாய்	ராமராமா
	கண்மணிச்செல்வத்தைக் கண்ணுல்காணவேணும்	ராமராமா
அ.	வேகமுடன்கருட வாகனமேறிவாராய்	ராமராமா
	வேதவல்லிக்குக்கிருபை நீதயையெய்தாநீள்	ராமராமா

பஸ்ஸி,

என்குறைக்கென்னசொல்லுவேன் - ஓராகவா
என்குறைக்கென்னசொல்லுவேன்.

சரணங்கள்.

க.	முன்செய்தவஞ்சனைக் முடிவிலுள்ளசெய்தென்	கென்செய்குவேணிப்போ கொடியவினையறுப்பாய்(என்கு)
உ.	சீருளஎன்பாவைக்குச் திரிந்துஉன்குளத்தைக்	செல்வன்வேணுமென்று சும்பிட்டுகின்றேனே(என்கு)
ஈ.	செல்விக்குமைந்தனைச் சிந்தைமகிழ்ந்தவெனை	சிறக்கத்தந்தாயென்று நொந்திடவைத்தாயே(என்கு)
சு.	தந்தருமைமகனைத் மைந்தனைத்தந்தாயென்று	ததியில்மோசஞ்செய்தும் மகிழ்ச்சியாயிருந்தேனே(என்கு)
டு.	மபாவிசுள்பார்த்தாரோ மனுவாருங்காலத்திலென்	வருந்திப்பெற்றமகன் மகிழ்ச்சிசூழத்தாயே(என்கு)
சூ.	ஆகாதபாவிகள் அவர்கள்மனங்குளிர	ஆரொன்னசெய்தாரோ அருள்செய்தாயேசாமி(என்கு)
எ.	பார்த்திருந்துமென்னைப் பாவிலேதவல்லிடைப்	பாழில்கவிழ்த்துவிட்டாய் பாதேசிஆக்கிவிட்டாய்(என்கு)

யக. இராகம்-புன்னாசரி-அடதாளம்.

கண்ணிகள்.

- க. வீரராகவா உன்னை வேண்டித் துதித்தேனாய் வீரராகவா
வெற்றிமகன்பொருட்டுன் நற்றூளைப் பூசித்தேன் வீரராகவா
- உ. உன்னையே தெய்வமென் துண்மையாய் நம்பினேனே வீரராகவா
உன்கோயிலைச் சுற்றி யுன்னடிபணிந்தேனே வீரராகவா
- ங. மைந்தன் வேணுமென்று மாதவஞ்செய்தேனே வீரராகவா
மைந்தனைத் தந்தென்னை மதிமோசஞ்செய்தாயே வீரராகவா
- ச. மைந்தன் முகம்பார்த்து மனமகிழ்ந்திருந்தேனே வீரராகவா
சிந்தனையொழித்துநான் சீருற்றிருந்தேனே வீரராகவா
- ஞ. தள்ளாதகாலத்தில் தவிக்கவிடத்தாயே வீரராகவா
விள்ளாதவன்பனை வினாந்துபறித்தாயே வீரராகவா
- சு. அனியாயம் அனியாயம் ஆருடன் சொல்லுவேன் வீரராகவா
அடியேன் செய்பாபமோ ஆரிட்டசாபமோ வீரராகவா
- எ. கனகவல்லித்தாயோடு கலந்துயோசனைசெய்யாய் வீரராகவா
அனகவேதவல்லிக் கருவாமருளுவாய் வீரராகவா

யஉ. இராகம்-பிஷஹரி-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

கனகவல்லித்தாயே என்னைக் கண்பார்த்தருள்வாய்நீயே.

அறுபல்லவி.

உனதையன்கொடுமையை உன்னையோதாயே

பனகசயனனுன்றன் பார்வைப்படிசெய்வானே (கனக)

சரணங்கள்.

- க. வருஷமொன்றுடனே மாதமுமொன்றுமாய்
வருந்தியலைந்துன்றன் மலாடிவாழ்த்தினேன்
பெரியதாய்தந்தைநீ சகலபாக்கியமும்நீயே
பெருவாழ்வுமநீயேயென்று பெருமையாய் நம்பினேனே (க)
- உ. என்பிழைசெய்தாலும் ஏழைமேல்கிருபைவைத்து
எனக்குமைந்தனைத்தந்தென் மனத்துயர்நீரம்மா
புன்பிறவியெடுத்துப் புலம்பித்திரிந்தேன்றாயே
புல்லியலமைவேத வல்லியைக்காப்பாய்நீயே (கனக.)

யக. இராகம்-மோகனம்-தாளம்-ஆகி.

பல்லவி.

என்னைக்கைவிடலாமோ - ஓராமாநீ

என்னைக்கைவிடலாமோ.

அதுபல்லவி.

நின்சரணடைந்தோரை நீ காப்பேனென்று சொல்லி
நீசபதம்பண்ணி யுதித்தகாங்கனில்லி(என்னை)

சரணங்கள்.

- க. அறிபாதபால்கன் ழுறியுறியென்றபோதே
அவிராட்சித்து அனுக்கிரகஞ்செய்தாயே
கரியாதிமூலமென்றே கதரியகாலையில்
கடியவேகத்தில்வந்து காத்தாதரித்தாயே(என்னை)
- உ. சின்னவயதினில் முனியின்றேனேசென்று
சிலையைப்பெண்ணுக்கிரீ கௌதமற்றூத்தந்தாயே
தன்னண்ணன்முன்சொல்லிச்சரணடைந்தவிடணற்கு
தம்பிபோவிருவென்று தனியரசுத்தந்தாயே(என்னை)
- ஈ. அபயமெனும்பாஞ்சாலிக் கதிவேகமாய்ச்சென்று
அவமானம்வாராமல் அளவில்லாததந்தாயே
உபயதிருவடியி லென்மனதைநிறுத்தி
ஒப்பிலாப்பட்டசம்வைத் துவப்புடனாள்வாயே(என்னை)
- ச. உன்னைநம்பினதும் பொய்யோளன்கர்மமோ
உரையாய்என்பாவத்தை உனக்கென்னவர்மமோ
நன்னயமானவேத வல்லியைநீ காத்து
நலமாயனுக்கிரகஞ் செய்வாய்வினைதீர்த்து(என்னை.)

-----:0:-----

‘யசு. இராகம்-ஆனந்தபாவி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

இந்தவிதிக்கென்னசெய்குவேன் - ஆஹுராமா
எப்படிநானினி யுய்குவேன்.

அதுபல்லவி.

இந்தவாதையனுபவிக்க எந்தனாலாகாதையா
தந்திரமாயருளுஞ் சங்குசக்கரக்கையா(இந்த)

சரணங்கள்.

- க. அநியாயஞ்செய்யவும் அடுக்குமோஉன்றனக்கு
மனுவாகுவகாலத்தில வஞ்சித்தாயென்றனக்கு (இந்த)

- உ. வம்சத்திலம்ணிபோல்வாழ் மைந்தனைமறைத்தாயே
சம்சயமில்லாமலே மலடொனவைத்தாயே (இந்த)
- க. கலத்திலேசோறிட்டுக் கையைப்பிடிப்பாணாப்போல்
குலம்விளக்கும்செல்வத்தைக் கொண்டீரீபோனாயே (இந்த)
- ச. உன்னைநம்பினோர்க்குக்குறையிலையென்றிருந்தேனே
என்னைக்கினியை நீ ஏன்பிடுங்கிக்கொண்டாயோ (இந்த)
- ரு. அவனியிலென்றனை அமுதுபுலம்பவிட்டாய்
இனிக்கவலிகொண்டே பதறுதெவர்க்குமெட்டாய் (இந்த)
- சு. ஐயையோராராமா அநியாயம்செய்தாயோ
முன்செய்ததீவினையோ நீசெய்தவஞ்சனையோ (இந்த)
- எ. மக்களுடன்வாழ்வோர் வலதுகள்பேசாரோ
துக்கமுண்டாக்கியதால் தூறாமல்விடுவேனோ (இந்த)
- அ. ஆகாதார்முன்னென்னை அவதிப்படவிட்டாயே
ஆதரித்தாற்றுவாரார் அத்தாரீகைவிட்டாயே (இந்த)
- க. எத்தனைநாளைக்குநான் ஏங்கித்துதிப்பேனையா
கத்தும்வேதவல்லிக்குக் கருணாகடாட்சம்செய்யாய் (இந்த.)

—:0:—

100. இராகம்-சஹான-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

கருடவாகனே உன்னையேநம்பினேன் கதிவேறேயானாயா.

அதுபல்லவி.

வருடம்பலபலவாய் வாழ்நாளைவீணிலே
வையகத்தில்கழித்துன்னை மறந்தேனாகையாலே (கருட)
சாணங்கள்.

- க. கள்ளிமரம்போலவே நெடுகவளர்ந்தேனையா
காய்கனியில்லாத கள்ளிநான்மெய்யா
ஒன்னியதாய்தந்தை குருதெய்வமும்நீயே
உற்றவனுமந்த வாகனத்தில்வருவாய்நீயே (கருட)
- உ. உன்னைத்தெரிசிக்க ஆவலுடனேவந்தேன்
என்னபாவஞ்செய்தேன்கொடியறுத்தானென்றாய்
சென்மவந்தகியான என்னையலையவைத்தாய்
சீரும்சிறப்புறுமோ தேவவொவர்க்குமெட்டாய் (கருட)

௩. ஆபத்பார்தவா ஆஆ அநாதரட்சகா
ஆபட்டாளுக்குரீ அனுக்கரகஞ்செய்யாயா
பாவநாசனனே பதிதபாவனனே
பட்சிவாகனனே பட்சமாய்ரீ பாராயா (கருட)
௪. இன்னமும்பூமியி லிருக்கலாகாதையா
என்னைக்கண்பார்த்துரின் னடியிற்சேர்த்திடுமையா
கன்னலமுதரீயே கலைவேதவல்லிக்குக்
கனமோசஞ்செய்யாமல் கருணையுடன்காராயா (கருட.)

—:0:—

யக. இராகம்-முகாரி-தாளம்-ரூபகம்,

பல்லவி.

நம்பினேன் நம்பினேன் நாரணனே உன்னை

நல்லமனதுடன்வந் தாதரிப்பாய்.

சரணங்கள்.

௧. துஷ்டர்களைக்கொன்று இஷ்டர்களைக்காக்க
திருவடமதுளையி லவதரித்தவுன்னை (நம்பி)
௨. வசுதேவருக்குரீ மகனாதவந்து
மாய்கையினுல்கோ குலம்புகுந்தஉன்னை (நம்பி)
௩. கோபியர்களைவெகு கோலாகலஞ்செய்து
கேரவர்த்தனந்தாங்கி மழைதடுத்தவுன்னை (நம்பி)
௪. வித்தைகள்கற்பித்த வேதியருக்கன்று
வெகுமதியாகப்பா லகனைத்தந்தஉன்னை (நம்பி)
௫. பஞ்சவர்களைக்காக்கத் தூதாகச்சென்று
பாரதமுடிக்கச்சா ரத்தியஞ்செய்தவுன்னை (நம்பி)
௬. மாமனைக்கொன்று வடமதுரைதன்னை
மகுடந்தரித்துக்கொண் — மா தவனே உன்னை (நம்பி)
௭. வேறேகதியில்லை வேணுகோபாலா
வேதவல்லிக்குரீ கிருபைகூந்தருளாயா (நம்பி.)

யௌ. இராகம்-காபி-அடதாளம்.

பல்லவி.

மோசஞ்செய்யாதே - ஓராமா

மோசஞ்செய்யாதே.

அதுபல்லவி.

மோசஞ்செய்யத்தானே என்னைமோகிப்பித்தாய்(மோசஞ்)

சரணங்கள்.

- க. கடைக்கண்ணுல்பார்த்தால் ஓராமா
என்கவலைகள் தீராதா
அடைக்கலமெனில் அனியாயம்செய்யலாமா (மோச)
- உ. உன்னாலாகாதகார்ப்பம் ஓராமா
பின்னாலாகு மையா
உன்னைச்சரண்புகுந்த என்னைச்சோதிக்கலாமா (மோச)
- ங. புத்திரியானல்லவோ ஓராமா
என்புத்தியைக் கலைக்கலாமா
சத்தியமில்லாத இரணியன்குடல்பறித்தாய் (மோச)
- ச. மாமனைக்கொன்றுப்போல் ஓராமா
என்மகவைக்கொல்ல லாமா
ஏமனைஎதிர்க்க உன்னாலாகாமற்போச்சா (மோச)
- ரு. வேகமுடன்வந்து ஓராமா
வேதவல்லியைக் காத்து
சாகசமாகவே வேதனைகளைத்திராய் (மோச.)

—:0:—

யௌ. இராகம்-தோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

திருவேங்கடத்தில்வாழ் திருவிண்மணானே
ஜெயமாகையணி தோளனே.

அதுபல்லவி.

உருவேங்களைக்காக்க வுவந்தசக்கரக்கையா
மருவுமேழ்மலையின்மேல்அலர்மேல்மங்கைமெய்யா (திருவே)

- க. உண்ணியேநம்பினேன் வேறெந்ததில்கூட
உற்றனெனக்கேடு வைத்தாப்பலத்தொல்லை
சென்னிமுடியிறக்கிச் செல்வனுடனுனே
திருமலிக்குவந்து செலுத்தவிருந்தேனே(திரு)
- உ. இனிபெங்கேசெனுத்துவே னையாவேங்கடவா
ஏடுவிப்படிச்செய்தா பெக்கணக்கைவிடவா
கலியுகத்திற்கனிவாய் கதிவேறில்லைபென்று
கருதும்பாகவதம் கருள்செய்வினோகின்று(திரு)
- ஈ. தம்பதிகளாய்வாயைப் பூட்டும்பூட்டிக்கொண்டு
சார்ந்துபிச்சைகொண்டு சந்திதியைக்கண்டு
தெம்பாய்ச்சண்டாளினான் தெளிந்தன்பாய்ப்பார்த்தேனா
சேடனெனும்பொன்மலை மேவியுண்மகிழேனா(திரு)
- பாரிலெண்ணிப்பார்த்துப் பரியாசஞ்செய்யவிட்டாய்
பதைக்குதேளன்னுட லெரியுதேகுடல்மட்டாய்
வேறிப்பவளநிற மேவியமைந்தனை
விட்டினுய்கிருபையின்றிப் போமேஇந்நிந்தனை(திரு)
- ரு. கொடும்பாவிக்கொள்ளென்றுகொடுத்தஎன்செல்வத்தைக் சொல்வேணிக்கர்மத்தை
கொண்டுபோனாயார்க்குச் வல்லிக்கொருவரொப்பா
அரும்பாதகிவேத ஆதரிப்பாயிப்போதே போதக்கண்பார்த்தப்பா(திரு)

ஸக. இராகம்-காம்போதி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஐயாஉண்ணியேநம்பினேன் - எண்ணப்பெற்ற

ஐயாஉண்ணியேநம்பினேன்.

அநுபல்லவி.

ஐயாநான்நம்பினது பொய்யோஅல்லதுமெய்யோ

வைபகஞ்சொல்லாதோ

வாயாஐயோ(ஐயா)

சாணங்கள்.

க. தாயேசீதைபென்றுந்

தந்தையேநீபென்றும்

தாலத்திற்சத்தியமாய்

நம்பினேன்நீஒன்றும்

வாயைத்திறந்தோர்வாக்குஞ்சொல்லாதென்செல்வத்தை

மகிழ்வாய்க்காவாமல்விட்டாய் இதுவோவுன்வித்தை(ஐயா)

உ. மார்க்கண்டன் துதிசெய்ய மாசில்லிவன்வந்து
மகிழ்வாயவனைக்காக்க மாகாலனைநொந்து
பார்க்குளெவருமெச்சச் சிரஞ்சீவிப்பட்டந்தந்து
பாதுகாத்தாரோயுனக் கிலையாமனதுவந்து(ஐயா)

ங. காலனைச்செயிக்கஉன் கையாலாகாதோஐயா
கனமோசஞ்செய்தென்னைக் கடக்கவிட்டதுபொய்யா
சீலமறையோர்தொழும் சேவைக்குள்ளானேனே
தேடியலையவிட்டாய் தெவிட்டாதசெழுந்தேனே(ஐயா)

ச. தந்தைதாய்கண்பார்த்தால் மைந்தனுங்கெடுவாளே
சாமீரீவஞ்சித்தாலும் உன்னையான்விடுவேனே
நிந்தனைபோமாஎன்னைக் காட்டிக்கொடுக்கலாமா
நிஜமாம்வேதவல்லிமேல் கணையுந்தொடுக்கலாமா(ஐயா.)

உயி. இராகம்-சௌராஷ்டகம்-அடதாளம்.

பல்லவி.

ஒடிவாகிருஷ்ண-ரீ-என்முன்னாக-ஒடிவாகிருஷ்ண.

அறுபல்லவி.

பாடியில்விளையாமும் வேணுகோபாலா
வாடியிருக்குமென்னைப் பாவிப்பாய்வேகுலீலா(ஒடிவா)

சரணங்கள்.

க. என்னுடன்வாதுகள் செய்யாதே-இனி
உன்னுடன்வாதாட வையாதே
பக்தவற்சலென்று பாரிற்பேசவாரோ
பாவிக்கிரங்காவிட்டால் பலருமேசவாரோ(ஒடி)

உ. ஆடுமாடுகளை யங்கேவிடுத்தாரீயும்
அருமைமைந்தனைக்கொண்டு மனவேகமாகவந்து
நாடித்தட்சணையாகச் சுதனைக்கொடுத்தாய்பொய்யே
நாட்டில்பாவிதாக ஏன்படைத்தாயென்மெய்யே(ஒடி)

ங. சூதுகள்செய்யாதேசொன்னேன்சொன்னேன்கிருஷ்ண
சுதனைக்கொண்டிப்போ சுறுக்காய்வுருவாய்கிருஷ்ண
ஏதுமனமிரக்க மில்லையோமர்தவனே
இயங்காமற்றியங்காமல் வருவாயாதவனே(ஒடி)

ஆதியில்கொடுத்துநீ யந்தத்தில்காப்பபாயே
நாதவேணுகோபாலா நாயேன்வினைதீர்ப்பாயே
நீதியேதவல்லிக்குள் குதுகல்காட்டாமல்
நிச்சயமாய்த்தாராயையா சொன்னதைவாட்டாமல்(ஓடி.)

21. இராகம்-சோகவரானி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மோசஞ்செய்யப்போமோ-ஓராமா நீ
மோசஞ்செய்யப்போமோ

அநுபல்லவி.

நேசமானகல்விச்சாலைத் தர்மநிலைநாட்டி
பாசமானவென்செல்வ . னுக்குப்புகழ்பூட்டி(மோசஞ்)
சரணங்கள்.

கொடும்பாவியா னுகையாலேமெத்த
கோபமோவுனக்கென்றன் மேலே-நான்
படுந்துக்கமினி யெவராலேதீர்க்கப்
படும்கூனையல்லால் திருமாலே(மோச)
இந்நிலத்திலெனைக் கைவிடாதே-இனி
என்தனைவிட்டுப் போதலடாதேநீ
இன்னமென்னுடன் வாதாடாதே-ஹரியே
என்றனுக்கிழிவு நீதேடாதே(மோச)
பாரிலுணையேநம்பி னேனே-ஆசா
பாசமறச்செய்வாய் சமாளேஇப்போது
கோரிவந்துணைப் பணிந்தேனே-முதுக்
கோலவேதவல்லிதனை ஆள்வாயே(மோச.)

—:0:—

22. இராகம்-காம்போதி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஓராமா இப்படிச்செய்யலாமா ஓராமா.

அநுபல்லவி.

ஸ்ரீராமாநம்பினபேரைக் கைவிட்டாய்
சீதாராமாஅடியாய் செயயரீயேற்பட்டாய்(ஓராமா)

சரணங்கள்.

- க. நாட்டமாஞ்சூரிய குலத்திலவதாரம்-மிகு
தேட்டமாய்ச்செய் தருளியதேவீரம்
காட்டுப்புறவுக்காத வெகுநூரம்-உன்
பாட்டன்கதைசென்ற தல்லோதுலாபாரம்(ஓரா)
- ஒருபொய்சொல்லாம லூர்பதியிழந்திரவில்
ஒடிப்போய்ப்பெண்டு பிள்ளையைவிற்றுத்தறந்து
குருபுலையனுக்கடிமைப்பட்டு நடந்துகொண்ட
கோமான்ருலம்விளக்கு கோவேசத்தியங்கடந்து(ஓரா)
- கூ. பொய்சொன்னுலகம் தரிக்குமோசாமி-நீ
புகழ்தர்மங்கொஞ்சமு மில்லையோநேமி
மெய்யாகவேஉன்னையே நம்பினேன்பூமியில்
வேறேகதியில்லை வதவல்லிக்குச்சாமி(ஓரா)

உக. இராகம்-நீலாம்புரி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

தாயேஜானகியம்மா என் தந்தைக்குச் சொல்லவொண்ணா தாவமமா.

அநுபல்லவி.

தாயேநீவஞ்சித்தால் தரணியில்கதியாரம்மா
தாயேகிருபைகூர்ந்து தந்தைக்குச்சொல்வாயம்மா(தாயே)

சரணங்கள்.

- க. தந்தைநீதாயும்நீ சகலபாக்கியமும்நீயே
செந்திருவாந்தையல் மைந்தனைக்கொன்றுவிட்டாயே(தாயே)
- உ. இருபதுவருஷமாய் உன்னையேநம்பினேனே
ஒருபலன்றியேமிகவும் வெம்பினேனே(தாயே)
- கூ. தந்தைதாய்போலிருந்தும் தாயில்லாப்பிள்ளைபோலே
தவிக்கவிட்டாயிது தர்மமோஆகையாலே(தாயே)
- ச. மிதிக்ககதியாய் சனகன்மகளானாய்
கதியளித்திராமன் பதியாகமனையானாய்(தாயே)
- ஞ. இன்னங்கதியாரம்மா எங்கேபோய்விழுவேனே
இனியென்னசெய்குவேன் எவ்விடம்போய்த்தொழுவேனே()
- சூ. ஐயையோஎன்தாயே அகியாயம்செய்தாயே
அடிமைவேதவல்லிகுரு அருள்செய்யாதிருந்தாயே(தாயே)

செய்தவர்கள்.

உ.ச. இராகம்: கங்கைப் பாய், பாடி: மிள
நளம்: திவ்யம்

உ. வேளாண்மைத் துறை - 20.

இன்னமும் கிருபைகளைப் போ - என்னமாயும்
இன்னமும் கிருபையில்லையோ.

அதபல்லவி.

அன்னதந்தையென் அடிபணிந்தேன்மெய்யா
அசியாயம்செய்யாமல் ஆதரிமலர்க்கையா(இன்ன)

சரணங்கள்.

- க. என்னருற்றஞ்செய்தேனையா என்னைப்பெற்றதாதா
ஏழைசெய்யிழைக்கா இனிப்பொதுக்கலாகாதா
பன்னளன்னிப்பெற்றுப் பாதவிக்கவிடுத்தாய்
பட்சமுடன்பார்த்தென்னைப் பாவியாமல்கடுத்தாய்(இன்)
- உ. ஆதிமூலமென்ற நாதக்கேட்டுவேகமாய்
ஆனைக்குமுன்சென்று காத்தாதரித்தாயே
பாதகிஎன்சுப்தம் காதிலேறவில்லையோ
பண்பிதுதானேவையா நானென்செய்வென்(இன்)
- ங. காலமுள்ளதெல்லாம கழித்தேன்விணிலே
காத்தனேரீயும்கை கொடாமல்விடுத்தாயே
ஒலமிட்டுநம்பினேன் வேறேகதியில்லையே
உவந்தென்னைக்காவாம லேன்கைவிடுத்தாயே(இன்)
- ச. இந்தஜென்மமெடுத்த சுகம்போதும்
இனிஜென்மம்வாராமல் வருவாயெப்போதும்
கன்னலமுதேமிரு கருணையுடனேவந்து
கண்பார்த்தென்னைரீ காப்பாய்மனதுவந்து(இன்)
- ரு. மச்சகூர்மவராஹ நாரசிம்ஹரூபனே
மாபவிகோணியா சித்தபத்மநாபனே
மெச்சம்பரமபுரு ஷாபக்தவத்சலா
மேவும்பகிவாகு பார்த்தனுக்கனுக்கலா(இன்)
- சு. பாரிலென்னைப்பரி காசஞ்செய்வார்கள்
பாவிபென்றசபதம் படைத்தேனவையார்கள்
சீரியற்பாவனு பாபநாசனே
தெளிவாய்வேதவல்லியை யாளுவாய்விசுவாசனே(இன்)

உரு. இராகம்-தோடி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

என்னசெய்வேன் என்னசெய்குவேன் - பன்னகசபன
என்னசெய்வேன் என்னசெய்குவேன்.

அதுபல்லவி.

இன்னமென்மீதில் இரக்கமில்லையோசற்றும்
அன்னைதந்தை குருதெய்வமும்நீயேமுற்றும்(என்ன)
சரணங்கள்.

க.	வஞ்சனையொன்றும்நான்	மனதிலறியேனே
	கஞ்சனைச்சினந்துமுன்	காலாலுதைத்தவனே(என்ன)
உ.	பாபியென்றுசொல்லப்	படைத்தாய்பூமியில்
	கோவிமார்கண்களிக்கக்	கூத்தாடினைகளில்(என்ன)
ங.	உன்னையேநம்பிநா	னுமுன்றுதிரிந்தேனே
	என்னைக்காவாமையால்	ஏங்கிக்கொந்தேனே(என்ன)
ச.	இன்னம்பூமியி	விருக்கலாகாதயா
	என்றனக்கொங்காம	லேனின்னம்வாதயா(என்ன)
ரு.	பாரினிலென்றனை	படைத்தபலன்போதும்
	வேரிநறுந்துழாய்	வேங்கடவரவெப்போதும்(என்ன)
சு.	அவதிசென்மன்கொடுத	தழுதுபுலம்பவிட்டாய்
	கவலைதீர்த்தென்றும்வேத	வல்லியைக்கிட்டாய்(என்ன.)

—:0:—

உசு. இராகம்-ஆனந்தபரவி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

திருச்சித்திரகூடத்தில் கண்டேன்கண்டேன்
திவ்யநந்தத்தைக் கொண்டேன்கொண்டேன்.

அதுபல்லவி.

பெருவானவர்க்காக	மானிடவேடம்பூண்டு
குருவவதாரஞ்செய்த	கோதண்டராமாஉன்னை (திருச)
சரணங்கள்.	
க.	பாலப்பிராயத்தில்
	மறையவன்பின்சென்று
	பருத்தவிலைவாணைததுச் சீதையைமணஞ்செய்து
	கோலேந்துதசரதர் கண்டுமனமகிழ்ந்து
	குதுகலமுடிசூட்டும கொள்கைமாற்றியஉன்னை (திருச)

- உ. தாய்கொண்டவரத்தையே சத்தியமாகவெண்ணித்
தந்தையைமோசம்செய்து சமீதியில்புறப்பட்டுத்
தேவியுடன்நல்ல தம்பியும்தனுமாய்த்
திருவயோத்தியைவிட்டுத்தென்றிசைசென்றவுன்னை(திரு)
- க. குகனைச்சினேகித்துக் கங்கைக்கரைதாண்டிச்
குளிர்சித்திரகூடங்கண்டு சிந்தைமகிழ்ந்திருக்கப்
புகல்தம்பிபரதன் புழுங்கிப்புலம்பவும்
புகழ்தாய்மார்வேண்டவும் பூமிவேண்டாதவுன்னை(திரு)
- ச. வந்தபரதனுக்கு வஞ்சனைநீசெய்தாய்
வலியபகைக்காட்டிப் பாதுகையுமீந்தாய்
சிந்தாகுலம்விண்ட பரதனுளங்குளிர்து
சிரசில்தரிக்கக்கண்டு மிகமகிழ்ந்தவுன்னை(திரு).
- ரு. நந்திக்கிராமந்தன்னில் நல்லசிங்காசனத்தில்
நன்மகுடந்தரித்து வழிபார்த்திருந்தவரை
வந்துகாத்தாப்போலே வேதவல்லியைக்காத்து
வாதனைதீர்க்கும் தற்பரநாதவுன்னை(திரு.)

—:0:—

உஎ. இராகம்-ஸ்ரீரஞ்சனி-அடதாளம்.

பல்லவி.

சீதாவுனக்குச்சித்தமிரங்கனில்லையோ ஓசீதா.

சரணங்கள்.

- க. ஆரவாய்ப்பெற்று அவனிதனில்விட்ட
அம்மையற்றபெண்போல அவதிபடுகிறேனே(சீதா)
- உ. பெண்படுந்துக்கத்தைப் ஃரியத்துடன்வந்து
கண்பார்த்தாதரிப்பாய் கண்டுமிகவுகந்து(சீதா)
- க. என்னுலாகாதம்மா ஏழைவேதவல்லிக்கு
ஏற்றமதியுனாத்து என்னைக்காப்பாய்நீயும்(சீதா.)

—:0:—

உஅ. இராகம்-சாவேரி-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

சூதுகள்செய்யாதே - ஓகிருஷ்ணா நீ

சூதுகள்செய்யாதே.

அதுபல்லவி.

சூதம்வாதுஞ்செய்தென்னைச் சோர்வுறவடியாதே
மாதசோதைசொற்காப்பாய் மதுசூதாபடியாதே (சூது)

சரணங்கள்.

க, பாலனுப்கோசுலத்தில் வெண்ணெய்திருடியுண்டே
பரிவுள்ளதாய்க்கு மிகவும்பயந்துகொண்டே
சாலவூரலோடு தாம்பினுல்கட்டுண்டே
தாமோதரானின்மேனி மத்தாலடியுண்டே(சூது)

௨. கோவியர்களைவெகு லீலைகள்செய்துகொண்டு
குன்றுசூடையாய்க்கொடுகோபாலனைக்காததுப்பண்டு
பாவிபூதனையேவு நன்மாமனையிருண்டு
பஞ்சவனைக்காத்துப் பாரதமுடிவுகண்டு(சூது)

௩. ஒபாமபுருஷா ஒபக்தவற்சலா
ஒபரமகாருணியா தினதயாளா
மாபாபாகிதனே மார்க்கம்வேறில்லைதாளா
வோடிவிண்மண்ணாளந்த வுலகநாதனையாளா(சூது)

௪. கல்லோஉன்மனது களையாதோகொஞ்சம்
காரணனேபரி பூரணனேயென்வஞ்சம்
அல்லலனுகாத அக்குசேலற்குக்கொஞ்சம்
அதுக்கிரகஞ்செய்தஉன் திருவடியேதஞ்சம்(சூது)

௫. கரியின்முன்சென்றன்று காத்ததுபோலும்
அரியென்றபாலகளை ாதரித்தாப்போலும்
பரிசுபரிக்குமுன் ியளித்தாப்போலும்
சரிவேதவல்லிக். கிங்கிரட்சிப்பாய்சாலும்(சூது)

௨௯. இராகம்-துசாவந்தி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

பாழ்மனதுக்கென்னசொல்லுவேன்-ஐயோராமா-என்
பாழ்மனதுக்கென்னசொல்லுவேன்.

அதுபல்லவி.

நில்லென்றால்நிற்கேனென்னுதே பாழானமனம்
நிலைகெட்டுத்திரிவேனென்னுதே ஐயோராமா(பாழ்)

சாணங்கள்.

- க. பொய்யானவாழ்க்கையை மெய்யாகவே எண்ணி
வைப்பதில் மயங்குதேஐயோராமா (பாழ்)
- உ. வினவனிதன்னில்வேதனைப்பட்டுநோகாதேயென்றாலும்
படுவேன்படுவே நென்னுதேஐயோராமா (பாழ்)
- ங. எதிரில்லாப்பாவிசுள் ஏளிதம்செய்வதை
என்மனஞ்சுவிபேனென்னுதே ஐயோராமா (பாழ்)
- ச. தூஷிப்பவாசுகப் படட்டும்கந்தோஷங்க
ளறட்டுமென்றாலும் நோகுதேஐயோராமா (பாழ்)
- ரு. பாழானசெஞ்சேரீ பதறாதேயென்றாலும்
பதறித்துடிப்பே நென்னுதேஐயோராமா (பாழ்)
- ஈ. மக்கள்போனவழியே உனக்குமென்றாலுமவ்
வழியில்நிலேனென்னுதே ஐயோராமா (பாழ்)
- எ. நீர்மேற்குமிழிபோல் நிலையில்லையென்றாலும்
நிமிஷநிலேனென்னுதே ஐயோராமா (பாழ்)
- அ. கட்டிப்பிடித்துவேத வல்லிமனதையுன்றன்
கடிமலரடியில்வை கருணைக்கடலேயென் (பாழ்.)

—:0:—

கூய. இராகம்-அடாண-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வஞ்சனைசெய்யாதே - ப்ரீராமா நீ

வஞ்சனைசெய்யாதே.

அறுபல்லவி.

சஞ்சலம்நீக்கியாள்

ஜானகிமனாளனே

தம்பிதுணையுள்ளோனே

தளராததோளனே (வஞ்ச)

சாணங்கள்.

க. ஏற்றதம்பியும்

நீயுமாய்

எதிரில்நின்

நென்னையேமாற்றி

எப்படிமறைந்தாயோ

என்மனம்நோகுதையோ

என்றுதெளிவேனோ

ஐயாசகராமா (வஞ்)

உ. பதிதபாவநனை பாண்டவர்கள்துதனை
கஜேந்திரனைக்காத்த கருடவாகனனே
கதியென்றதினொபதிக்குத் துதில்தந்துகாத்தோனே
மதியிருந்தபாலனைத் ததியில்மட்சித்தோனே(வஞ்)

கூ. மாயாவதாரா மண்ணளந்தபாதா
ஆயர்களைக்காக்கும் ஆதிலகந்தமிநாதா
வார்குழலாஅம் வத்தாகுழூர்த்தியே
மாலெனுந்திரு பன்னிருநாமனே(வஞ்)

சு. ஒடிவந்தென்னையாளுளாய் பூராமா
உள்ளதைத்தான்சொன்னே னுண்ணிவிட்டுப்போமா
காடெரிப்போலமனம்நோவச்சொல்லுஞ்சொல்லியைக்
கடியவேகமாய்வந்து காவாய்வேதவல்லியை(வஞ்.)

————:0:————

கூக. இராகம்-மத்தியமாவதி-சாப்பு-தாளம்.

பல்லவி.

வாவாபூராமா என்முன்னாக வாவாநீராமா.

அநுபல்லவி.

மாவாராகவா

வந்தேன்வந்தேனென்று

மீதேறேணியை

யேறவிட்டெடுத்தாயின்று(வாவா)

சரணங்கள்.

க. கனவிருதுகள்கட்டிக் கானகமெல்லாந்திரிந்து
அநகவிருடிகட் கனுக்கிரகித்தாப்போற்பரிந்து(வாவா)

உ. கருணாகடாகூநே கருணைபாரையா
ஒருகவியரசனை யன்றுகாத்ததும்பொய்யா(வாவா)

கூ. காக்கிறுப்போலவே கபடுகள்நீசெய்தாய்
போர்மிகுத்தவாலியைத் தூரனின்றெய்தாய்(வாவா)

சு. வேகமுடனேவந்து வேதவல்லியைக்காத்து
வினையாவுந்தீர்த்திடாய் மேவுஞ்சமயம்பார்த்து(வாவா)

————:0:————

கூஉ. இராகம்-சங்கராபரணம்-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

என்தாயேமனமிரங்கவில்லையோஅம்மா

ஏனிப்படிசெய்வாயம்மா.

அன்பாய்ச்சனகனுக்கு
தென்பாய்த்தசரத

அருமைமகளான
ராமலிங்கமணந்தாயே(என்தா)

சுரணங்கள்.

- க. கல்லைப்பெண்ணுக்கிய கருணாகடாக்ஷினை
கனிப்புடன்மாலையிட்ட காகுத்தன்மணியே(என்தா)
- உ. ஆனையைக்காத்தருள் ஆபத்பாந்தவனை
ஆதரத்துடன்மணந்த ஆதிலக்ஷ்மிதேவியே(என்தா)
- ங. காக்கைக்கோர்கண்டொடுத்த கபடநாடகன்தன்னைக்
கனிப்புடன்சேர்த்துவாழும் கமலவல்லித்தாயே(என்தா)
- ச. அரவிந்தமாதாவே அன்பிற்குளமிணங்கி
அனுக்கரகஞ்செய்வாய்தாயேவேதவல்லிக்கப்போதே(என்.)

—————:0:—————

ஙங. இராகம்-தோடி-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

இன்னம்என்மீதில்சாமி இரக்கமில்லையோ.

அதுபல்லவி.

என்னதான்

செய்குவேன்

எனைப்பெற்ற

அப்பனே (இன்னம்)

சுரணங்கள்.

- க. அரிநாராயணஸ்ரீ கோ
விந்த நாதனை
அருமையாம்பஞ்சபாண்டவர் தூதனை
ஆதிமூலமே மண்ணளந்தபாதனை(இன்ன)
- உ. துட்டதாடகையைச் சாமி
சுதுக்கில் எய்தாயே
துட்டதாட்சதனா முற்றும்பொடித்தாயே
துய்யமுனியாகம் சுகமாய்முடித்தாயே(இன்ன)
- ங. ஆனையைக்காத்தவா ஸ்ரீ
ஆபத் பாந்தவா
பானயம்போற்சொல்லும் பதுமையார்சோபனே
பாண்டரங்கற் கருன்பத்மநாபனே(இன்ன)

௪. தடமுயர்ந்தபாறை அன்று
சாபந் தீர்த்தாயே
விடவாயைந்தரவின் மீதுபடுத்தாயே
மேவுங்காக்கைக்கோர் கண்கொடுத்தாயே(இன்ன)
௫. பாஸன் துதிசெய்ய திருக்கண்
பார்த்து எட்சித்தாயே
ஆலமுகந்தவர்க் காத்தாதரித்தாயே
அண்ணைவிட்ட விடணனைக்காததாயே(இன்ன)
௬. மாதாநீதுரொளபதி தான் அன்று
மயங்குங் காலையில்
மாதவராதியர் மெச்சிடத்தீர்த்தாயே
மாளாத்துகில்தந்து மானத்தைக்காததாயே(இன்ன)
௭. காலனைஐயிக்க ஐயாஉன்
கையா லாகாதோ
காலமறிந்தருள் செய்யும்போடகனே
கபடுசெய்தாயே கபடநாடகனே(இன்ன)
௮. என்னவஞ்சமோ சாமியும்
கிதுவோர் வஞ்சமோ
இன்னவிதமென்று சொல்லவறியேனே
எவ்வண்ணமநான் கடைத்தேற்குறியேனே(இன்ன)
௯. இருவினைகள்வந்து ஐயாளன்னை
என்றுந் தொடராமல்
இருவினையற்றுப் பவக்கடல்போக்க
எழிலார்திருவடி தந்தெனைக்காக்க(இன்ன)
௧௦. கேளாய்சொல்லை ஏதென்று
கிளத்துவே னென்னதொல்லை
தாளாதயர்வேற் கருள்கிருபாகானே
தஞ்சமென்பானாக் காக்குந்தயாபரனே(இன்ன)
௧௧. பட்சிவாகனனே என்னை
எட்சியு மையனே
பட்சமுடனுவர் தென்றுங்காப்பாயே
பார்த்துவேதவல்லிக் கருள்வாய்நீயே(இன்ன.)

கீர்த்தனைகள்.

கூசு. ஸ்ரீராகம்-தாளம்-ஆதி.

கண்ணிகள்.

க. ஸ்ரீரகுராமா	உன்திருவடிமலர்களைச்
சேருவதினிரா	யெப்போ
உ. பாவியென்றனக்குப	பாசவிலையறுத்துன்
பாதந்தருவதினி	யெப்போ
கூ. என்னைப்போல்பாவிச	ளுண்டோஇவ்வுலகத்தில்
என்னைக்காப்பதினி	யெப்போ
ச. வஞ்சனைபண்ணியதுன்	மனதேயறியுமே
வந்தென்னைக்	காப்பதினியெப்போ
டு. இனிஎன்னாலாகாது	சொன்னேன்
எதிரில்வந்	தெனைக்காப்பதெப்போ
கூ. மாபாவிசடலத்தை	மண்ணில்போட்டுநின்
மலரடிசுரணுவ	தெப்போ
எ. பாழானவுலகத்தில்	பட்டுநொந்தஎன்னைப்
பார்த்துக்	கரையேற்றுவதெப்போ
அ. பாவிவேதவல்லியைப்	பார்த்துமனமிரங்கிப்
பாதந்தருவதினி	யெப்போ

—:0:—

கூடு. இராகம்-நிபதை-தாளம்-ஆதி.

கண்ணிகள்.

க. சரணம்சரணமையர	சீதாபிராமா
சற்றுங்குருபையில்லையோ	சீதாபிராமா
உ. வஞ்சனைசெய்யாதே	சீதாபிராமா
மனதைநீயறியாயோ	சீதாபிராமா
கூ. உன்னைப்போதம்பினைன்	சீதாபிராமா
ஊழ்வினைதீர்க்காயோ	சீதாபிராமா
ச. வஞ்சமோவொன்றறியேன்	சீதாபிராமா
வந்தாதரிப்பாயே	சீதாபிராமா
டு. வேகமுடன்வந்து	சீதாபிராமா
வேதவல்லியைக்காப்பாய்	சீதாபிராமா

௩௬. இராகம்-மோகனம்-ஆதி.

பல்லவி.

ஸ்ரீரகுராமாநீவந்திப்போதே சிக்குரம்காப்பாயே.

சரணங்கள்.

க.	கல்லைப்பெண்ணுக்கிய
கருத்தையேறியாயே	பாதா-என்றன்
நாதா(ஸ்ரீரகு)
௨.	ஆனையைக்காத்த
ஆபத்தைக்காக்க	வபிராமா-என்றன்
வொண்ணதா(ஸ்ரீரகு)
௩.	மாதுஸ்ரீதுளாபதியைக்
மாயாஎன்னுடனின்னம்	காத்த
வாதா(ஸ்ரீரகு)
௪.	பாவிபடுத்துயரம்நீ
சகிப்பாயோஸ்ரீரகு	பார்த்தால்
நாதா(ஸ்ரீரகு)
௫.	கொடும்பாவிடானென்றுனக்கு
கோபமோ	என்மீதில்
சீதாபிராமா(ஸ்ரீரகு)
௬.	வேறேகதியில்லைஸ்ரீராமா
வேதவல்லிக்குக்கெனசல்ய	அருள்
ராமா(ஸ்ரீரகு)

—:0:—

௩௭. இராகம்-சங்கராபரணம்-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

என்றன்கவலைதீயாயா ரங்கநாதா எழுந்திருந்தருட்கண்பானாயா.

அதுபல்லவி.

கந்தம்விசுமலர்ப்பொழில் எங்கணும்மேவும்
காவேரிசூழ்ப்பெருங் கோயிலாவென்றுகூவும்(என்)

சரணங்கள்.

க.	கோசிகன்வேள்விகாத்தாய்
மாகிலைவகைத்துமணஞ்
தாசன்பரசுராமன்
தாய்சொற்படிநீ	அகலிகைசாபந்திர்த்தாய்
சீதைக்கென்றுஆர்த்தாய்
தன்னைச்சாரல்சேர்த்தாய்
அயோத்திவிட்டுபேர்த்தாய்(என்)
௨.	வானவர்களைக்காக்கக்
ஜானகிதம்பியுடனே
ஆனநற்குகன்நோணியேறி
கானில்சுத்திரகூடங்	கானகஞ்செல்லவெண்ணி
சரளமாகவேதண்ணி
கங்கையைத்தாண்டி
கனிப்பாயமர்ந்தவனே(என்)

மகாமகோபாத்தியாய்

௩. வந்தபரதனுக்குன் பாதுகையைத்தந்து
தந்திரமாய்வழிகாட்டித் தடையிற்கானம்புகுந்து
அந்தவிராதனைக்கொன் றருமுனிவர்க்கருளியந்து
சந்தபஞ்சவடிகண்டு சரதமாய்மீழ்ந்தவனே(என்)
௪. சூர்ப்பனகைமூக்கரிந்து கரதாஷணைக்கொன்று
சூரமாரீசனைவென்று மைதினியைப்பிரிந்து
சீர்கமுகாசனைக்கண்டு கவந்தனைவென்று
சேகரித்துக்கனிதந்த சபரியையுதந்தவனே(என்)
௫. பம்பாவினோரத்திற் மாருதியைக்கண்டு
நம்பாவாலியைக்கொன்று நற்றம்பிக்குமுடிபண்டு
கம்பிரமாய்ச்சூட்டிக் கனவனுமானைக்கொண்டு
நம்புமடையாளம் ஜானகியிடங்கொண்டவனே(என்)
௬. கடலைக்கட்டிவளைத் திராவணைக்கடுத்து
உடன்விடணற்காசியந்து வைதேகியைத்தடுத்தது
கிடத்தசரதன்வரம்பெற்றுத் தேவர்பயங்கெடுத்து
சுடர்புஷ்பகமேறிச் சேதுமகிமைசொன்னேய்(என்)
௭. அனுமானைமுன்னனுப்பப் பரதருளங்குளிரந்து
அன்றயோத்தியையலங் கரிக்கவேவந்தமர்ந்து
முனிவசிஷ்டர்முதலானோர் முகுர்த்தங்கொண்டுநின்று
கனமகுடாபிஷேகஞ்செய்து களித்தராமச்சந்திரனோ(என்)
௮. பட்டாபிஷேகத்திற்கு வந்தபரிசனங்கட்
கிட்டமரியாதைசெய்தே விபிஷணற்கெங்கட
கிட்டர்செய்யுந் திருவாராதனத்தைத்தந்து
விட்டுத்தெற்குத்திசையே மிகவுமுவந்தவனோ(என்)
௯. காவேரிமத்தியில் விமானபிரணவாகார
பூவேந்தனனந்தசயன மீதினுன்ஆயாசந்தீர
கோமளநாச்சிமார் கூடியஅந்தரங்கக்
கோவேயருள்கொடுக்குங் கோனேஆனந்தரங்கா(என்)
௧௦. இன்னந்தெனியிலிலையோ உன்ஆயாசம்
என்னசூதானந்திகிரையோ ஏனிந்தவியாசம்
மின்னும்பரமபத நாதாவேதவல்லி
என்னும்அடியானே ஆள்வாய்கோதண்டவிலி(என்.)

௬. உண்ணும்பின்பேர்க்கு ஒருகுறைவாராது
ஊழ்வினைஐய்வுறும் ராமாஎனக்கு
ஊழ்வினைஏன்வரும் ராமாஎனக்கு
௭. காட்டிமறைக்கின்றஎன கண்ணுனசெல்வனை
கடுகத்தரவேணும் ரகுராமாநீயும்
கடுகத்தரவேணும் ரகுராமாநீயும்
௮. உற்றதுசொன்னேனையா உற்றுக்கேட்டுநீயும்
ஓடிவந்துதருவாய் ரகுராமாநீ
ஓடிவந்துதருவாய் ரகுராமா
௯. என்னகுற்றமென்மீதி விங்கேயிருந்தாலும்
என்னைக்காப்பாய் ரகுராமாநீ
என்னைக்காப்பாய் ரகுராமாநீ
௧௦. பண்ணிப்பாவமெல்லாம் பற்றறுத்திட்டுநீயும்
வேதவலவியைக்காவாய் ரகுராமாநீ
வேதவலவியைக்காவாய் ரகுராமாநீ

—:0:—

சுசு. இராகம்-சாவேரி-அடதாளம்

பல்லவி.

அரியேநீகேளாய் - என்சொல்லை

அரியேநீகேளாய்,

அநுபல்லவி.

அரியேன்றனை

ஆதரிக்காமல்விட்டாய்

அசியாயமாகவே

அவதிபடுகிறேனே(அரியே)

சரணங்கள்.

௧. ஆதிமூலமென்ற கஜேந்திரன்முன்சென்று
அருந்துயரறுத்து ஆதரித்தாயே(அரியே)
௨. ஆழ்கடல்தன்னில்அமிழ்ந்த கப்பல்போல
அலைந்துதத்தளிக்கின்ற என்னைஆதரிப்பாய்(அரியே)
௩. தாமசாயிலேமீதில் தண்ணீர்போலவேநான்
ததும்பித்தவிக்கின்றேனைத் தவியாதாதரிப்பாய்(அரியே)
௪. பூனைவாய்க்கிளிபோலப் புலம்பித்தவிக்கின்றேன்
போதக்கண்பார்த்தென்னை ஆதரிப்பாய்இப்போ(அரியே)

சீர்த்தனைகள். மகாமனோரதபாய, பம்பாய் ௩௧

௩. கல்லோடும்னது கண்ணுமணிவண்ணு வே. சம்பந்தமுண்டாகியது (அரியே)
 ௬. கருணையுடனவேத வல்லியைக்கண்பார்த்துத்
 கைகொடுத்தென்னை ஆதரிப்பாய்வே (அரியே)

—:0:—

சஉ. இராகம்-சௌராஷ்டகம்-தாளம்-திருபுடை.

பல்லவி.

ராகவனேசரணம்-என்னை-ரகடிக்கஇதுதருணம்.

அதுபல்லவி.

சங்குசகரத்தோளா

சாலிகோதர

மகாரிஷிக்குப்

பிரசன்னராகவா (ராகவ)

சரணங்கள்.

௧. செந்தாமரைமலர்ப் பாதா-இந்தச்
 செகத்திலிளங்கும் பிரதாபா (ராகவ)
 ௨. செந்துளபமணிதோளா அன்னை
 சீர்க்கனகவல்வி நடதி (ராகவ)
 ௩. விண்ணையளாவிய தாளா-சாவ
 வேதாந்தவேத குணா (ராகவ)
 ௪. வெண்ணையுண்டமணி வாயா-கான
 மேவியபாண்டவர் நேயா (ராகவ)
 ௫. திராவினைகள் திரப்போனே-இந்தச்
 திருவெவ்வுனார்மேவும் கோனே (ராகவ)
 ௬. ராகவனை உன்சித்த மிரங்குவந்து
 ரகடிவேதவல்லிக் கருள்தந்து (ராகவ)

—:0:—

சகஉ. இராகம்-நாதநாமக்கிரிகை-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

ஸ்ரீஹரியேயுன்றன்-சுதினைநான் - சொல்லத்

துணிந்துவிட்டேன்சாமி.

அதுபல்லவி.

பக்தர்களைக்காக்கப்

பரமபதத்தைவிட்டுப்

பாரிலவதாரஞ்

செய்தோனே (ஸ்ரீஹரி)

கீர்த்தனைகள்.

சரணங்கள்.

- க. சரணமடைந்தபேரைத் தவித்துப்புலம்பவிட்டுச்
சந்தோஷங்கொள்ளுகி றுயோ(ஸ்ரீஹரி)
- உ. சற்றுகிலுங்கிருபை பீக்தர்கள்மேல்வைத்துக்
தற்காத்துக்கூறிப்ப துன்றன்கடனல்லவோ(ஸ்ரீஹரி)
- ஈ. வஞ்சனைகளெண்ணி மாவலிபால்சென்று
மகிழினிழமுவுடி மண்ணிரந்தாயன்று(ஸ்ரீஹரி)
- ஏ. தேவியைக்காணாமல் தேடித்தவிக்கும்போது
காவில்மறைந்துவாவி கனவுயிர்வாங்கினையே(ஸ்ரீஹரி)
- இ. சங்கம்தொனிசெய்து சகலருமறிமாமல்
அங்கபிமன்னனையன்று-நீ கொன்றாயே(ஸ்ரீஹரி)
- ஊ. என்ருடியைக்கெடுக்க ஏறெடுத்துப்பார்த்தாய்
என்னவர்மமோஉனக் கென்மீதிலேஅறியேன்(ஸ்ரீஹரி)
- எ. அசியாயம்செய்துஎன் அருமைச்செல்வனைக்கொன்று
அவதிப்படவிட்டாயே ஆண்டவனேஎன்னை(ஸ்ரீஹரி)
- அ. ஒன்றுமறியாநாயேன் புலம்புகின்றேன்உலைந்து
உறுவேதவல்லியை யுளங்கொண்டுகாப்பாயே(ஸ்ரீஹரி)

-----:0:-----

சச. இராகம்-பியாசு-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

கிருஷ்ணகிருபையில்லையோ - நந்தகோபால
கிருஷ்ணகிருபையில்லையோ.

அறுபல்லவி.

அரும்பாடியில்வளர்ந்த ஸ்ரீகிருஷ்ண
அடிமையானபேரை அசியாயஞ்செய்யலாமா(கிருஷ்)

சரணங்கள்.

- க. சேஷசயனா ஸ்ரீபத்மநாபா
ஜெகமெல்லாம்பெற்ற ஸ்ரீபரந்தாமா(கிருஷ்)
- உ. பதிதபாவனா பாபவினாசனா
பக்தர்க்கனுசூலா பாண்டவர்கள்தூதா(கிருஷ்)

௩. முந்திமுதலிருந்து மூன்றுதலைமுறையாய்
மாமன்மாமியுமுன்னை வணங்கினதும்பொய்யா (கருஷ்)
௪. கண்ணனைவிடவேறு தெய்வமில்லையென்றென்
கணவனார்போதித்தா றொன்றனக்கேயன்று (கருஷ்)
௫. உன்னையேதெய்வமென்று உண்மையாய்நம்பினேன்
சண்டாளதெய்வமே சதிசெய்வாயென்றறியேன் (கருஷ்)
௬. நம்பிப்பணிந்தேனையா நலம்பெறலாமென்றென்
கண்ணுன செல்வத்தைக் கடுமோசம்செய்தாயே (கருஷ்)
௭. ஏதுங்குறையிலையென் றுள்ளமகிழ்ந்திருந்தேன்
இலவங்காத்தகினிபோல் ஏங்கிப்புலம்பவிட்டாய் (கருஷ்)
௮. இனியென்னசெய்குவேன் என்குடல்பற்றுதையோ
ஏழைவேதவல்லியை மனமிரங்கிக்காப்பாய் (கருஷ்)

—:0:—

௪௫. இராகம்-சஹானு-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

கனகவல்லீத்தாயே-உன்றன்-கருணையிதுதானே.

அதுபல்லவி.

சுக்கிரவாரத்திலே நீஎன்செல்வத்திற்குத்தந்த
சுதனையெங்கே ஒளித்தாயம்மா (கனக)

சரணங்கள்.

௧. தாயேஉன்மனம் தளரவில்லையோஇன்னம்
தாணியிலுனனைவிட்டால் வேறேகதயாரம்மா (கனக)
௨. அன்பாய்என்தவத்திற்கு அதுக்கிரகஞ்செய்தாயே
என்றன்பாவமென்று எடுத்துக்கொண்டுபோனாயோ (கனக)
௩. உனக்குக்கிருபையிருந்தால் எனக்குக்குறைவருமோ
உன்கிருபையிதுதானே என்னைச்சோதித்தாயோ (கனக)
௪. இனியாகிலுமிரங்கி என்னையனிடஞ்சொல்லி
எடுத்துப்போனமைந்தனை யேந்தித்தருவாயம்மா (கனக)
௫. பார்த்திருந்துமென்னைப் பரிசாசஞ்செய்யவிட்டாய்
பாவிவேதவல்லிகுறை தீர்ப்பாநனைத்தாராய் (கனக)

௪௬. இராகம்-கல்லியாணி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

செங்கல்பட்டில்வாழும் - சிங்கப்பெருமானேஉன்
திருவடிகளேசரணம்.

அறுபல்லவி.

இங்குப்பக்தனைக்காக்க எழிற்சிங்கருபங்கொண்டு
இரணியனைக்கொன்று எழிற்பாலனைக்காத்த(செங்க)
சரணங்கள்.

௧. உன்றனைச்சேவிக்க வெருநாளாயாவல்கொண்டு
சந்திவரும்போது சஞ்சலமறுத்தேனென்றாய்
அந்தமொழிகேட்டு அங்கந்தடுக்கிட்டேன்
அநியாயஞ்செய்வாயென்று அறியாமற்போனேனே(செங்)
௨. ஒருமுதலின்கொடி யோடிப்படாவென்றேன்
என்னபாவஞ்செய்தேன் என்தன்கொடியறுக்கச்
சற்றுகிலுமிரக்க மில்லாமற்செய்தாயே
சிறுமங்கைக்காகிலும் இரங்காமற்போனாயே(செங்க)
௩. நீசெய்தவஞ்சனை நிமிஷமுமறக்கவில்லை
நினைக்கநினைக்கவும் என்குடல்பற்றுதையா
நின்கிருபையிதுவென்று அறியேனெதெளிசிங்கா
நிதமும்வேதவல்லியை மனமிரங்கிக்காப்பாய்(செங்க)

தங்கமெட்டு.

௪௭. இராகம் - காபி - தாளம் - ஆதி.

ராமா உன்னைநம்பினேன்

ராமா உன்னைநம்பினேன்

ராமா உன்னைநம்பினேன் - சீதா

ராமா உன்னைநம்பினேன்

௧. ராமாஎன்றனை நலமுடன்காப்பாயென்று
நயந்து பணிந்தேனையா-ஸ்ரீராமா-நான்
பொங்கிப் பணிந்தேனையா
௨. நானல்லோஉன்றன் திருவடிசேரவேணும்
அநியாயஞ்செய்ய லாமோ-ஸ்ரீராமா
அநியாயஞ்செய்ய லாமோ

௩. பாவிக்கடுக்காதென்று படருங்கொடியறுத்துப்
படுமோசஞ்செய்தா யல்லோ-ஸ்ரீராமா
படுமோசஞ்செய்தா யல்லோ
௪. அங்கந்துடிக்குதையா அடிமையேதவல்லிக்கு
ஆறுவதெக் காலமோ-ஸ்ரீராமா
ஆறுவதெக் காலமோ

௪. அ. இராகம்-மத்தியமாவதி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

ராகவனே சரணம் வீரராகவனே சரணம்.

அதுபல்லவி.

திருவெவ்வுருர்தன்னில் வாழுகனகவலவிநாதா
ஒருவருமுன்னிணையாவரோ வுலகளந்தபாதா(ராகவே)

சரணங்கள்.

௧. சாலிகோத்ரமகா ரிஷிபத்தினியுடுத்திட்ட
பப்பளிச்சேலைதன்னைக் கைப்பற்றியகாருண்ணியா(ராகவ)
௨. பப்பளிச்சேலைதன்னைப் போர்த்துப்பள்ளிகொண்ட
பக்தபராதினா ரிஷிகளைக்காக்கும்தந்திரா(ராகவ)
௩. திருவெவ்வுருர்தன்னில் தீராவினைதீர்ப்போனே
தீர்த்தமகிமையால் வயித்தியனெனும்பேர்பெற்றோனே(ராக)
௪. உன்தீர்த்தக்களாதன்னை விரும்பிநமஸ்கரித்தேன்
என்மங்கைவாழவேணுமென்றுபிரார்த்தித்திருந்தேன்(ராகவ)
௫. நான்பாவிஎன்றென் மங்கையைமறைத்தாயே
மறந்துவருங்காலத்தில் மைந்தனைஎடுத்தாயே(ராகவ)
௬. என்னபாவஞ்செய்தேன் என்னைத்துடிக்கவைத்தாய்
என்கண்ணாநசெல்வனை என்றுநான்காண்பேனே(ராகவ)
௭. என்றுதெனியுமையா என்குறையீடேற
கர்மமிசுத்தவேத வல்லிகஷ்டந்திராய்(ராகவ)

சக, இராகம்பிபாகு-நானம்-ஆதி.

பல்லவி.

ராமாஉன்னை நம்பினேன் - சவிசுல

ராமாஉன்னை நம்பினேன்

அதுபல்லவி.

ஆமாஎன்வாயில்

அடையமண்ணைநெந்து

அபூர்வசெல்வத்தை

அதட்டிப்பிடித்தாயே (ராமா)

சரணங்கள்.

க. இடித்தமதி

ளெழுப்பி

எத்திசையுந்

தூணிதுத்திக்

குலைத்தஎன்

குலமெல்லாம்

குடியேற்றவந்தா

னென்றேன் (ராமா)

அருந்தவஞ்

செய்துபெற்ற

அருமைச்செல்வனைக்

கண்டு

பெருகமகிழ்ந்தே

னையா

பெருமைப்படலா

மென்று (ராமா)

கூ. வாழும்பெருங்கால

மாச்சு

வங்கிஷம்

வளருமென்றேன்

வயிற்றைக்கொளுத்தி

விட்டு

வகைமோசஞ்

செய்தாயே (ராமா)

ஆசையெல்லாங்

குலைத்து

அள்ளியிறைத்தே

னென்றாய்

நான்செய்த

திவினையோ

நீசெய்த

வஞ்சனையோ (ராமா)

௫. அரும்பாவி

நானென்று

அநியாஞ்செய்து

விட்டாய்

அகதிவேத

வல்லியை

அவதிப்பட

விட்டாய்(ராமா.)

இய. இராகம்-அடாணு-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

ஸ்ரீஹரிபேயுன்றன் சித்தமிரங்கனில்லையோ-இன்னம்.

சரணங்கள்.

- க. நீர் இரங்காகிட்டால் யாரிரங்குவாரையா
உள்ளதுசொன்னேனையா ஓபரந்தாமா(ஸ்ரீஹரி)
- உ. பரமபுருஷா ஸ்ரீபரந்தாமாஓபக்தவத்சலா
பார்க்குள்ளேயென்றனைப் பார்த்துவஞ்சித்தாயே(ஸ்ரீஹரி)
- ங. வஞ்சனைசெய்யாதே வார்த்தைபுரட்டாதேஇப்போது
வந்துவேதவல்லியை மனமிரங்கிக்காப்பாயே(ஸ்ரீஹரி)

—:0:—

ருக. இராகம்-தர்பார்-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

நன்றாய்ச்செய்தாய்ராமா - அசியாயம்நீ

நன்றாய்ச்செய்தாய்ராமா.

அதுபல்லவி.

என்றகிலுந்திங்கு இழைத்ததுண்டாணியா(நன்று)

சரணங்கள்.

- க. வெள்ளைக்குதினாமேலே வேடிக்கையாகவேறி
வெயிலைப்பாராமல்வந்தாய் ஓசைதாராமாநீ(நன்று)
- உ. பாலன்வளநுமட்டும் பதினைந்துவருஷமாய்ப்
பரித்துக்காத்திருந்த ஓசைதாராமாநீ(நன்று)
- ங. பத்தில்குளட்டில்லை பாவைக்கொடிஒன்று
படுமோசஞ்செய்வாயென்று நானறியேனேராமாநீ(நன்று)
- ச. பணத்தையபகரிக்கும் பாவிக்கள்ளெண்ணப்படி
பாவிவேதவல்லியைப் படுமோசஞ்செய்தாயே(நன்று)

—:0:—

ருஉ. இராகம்-கேதாரகௌளம்-சாப்பு-தாளம்.

பல்லவி.

ஏன்வந்தாய்-சீதா - ராமா

என்னைவஞ்சிக்கவோதான்வந்தாய் ராமா.

இரட்டைக்கண்ணிகள்.

க. வந்தாய்வந்தாயென்று
மனமகிழ்ந்தேனையா	ஸ்ரீராமா-நான்
அபிராமா
௨. உலோநம்பினேனையா
உன்னைச்சரணடைந்தேன்	ஸ்ரீராமா-நான்
அபிராமா
௩. வஞ்சனைசெய்யாயென்று
மனமகிழ்ந்திருந்தேனே	ஸ்ரீராமா-நான்
அபிராமா
௪. காக்கிறுப்போலவே
கஷ்டப்படுத்திவிட்டாய்	ஸ்ரீராமா-என்னைக்
அபிராமா
௫. பாலன்வளருமட்டும்
பார்த்துச்சுகிசெய்தாயே	ஸ்ரீராமா-என்னைப்
அபிராமா
௬. அநியாயஞ்செய்தாயே
அதை அறியாமல்போனேனே	ஸ்ரீராமா-நான்
அபிராமா
௭. தந்தையைச்சுகிசெய்தாய்
தனயனைச்சுகிசெய்தாய்	ஸ்ரீராமா-என்றன்
அபிராமா
௮. என்னங்கந்துடிக்குதே
கெந்துயர்என்சொல்வேன்	ஸ்ரீராமா-உனக்
அபிராமா
௯. ஆகாதார்முன்பாக
அவதிப்படவிட்டாயோ	ஸ்ரீராமா-என்னை
அபிராமா
௧௦. வலதுபழிப்பார்முன்
வயிற்றைக்கொளுத்திவிட்டாய்	ஸ்ரீராமா-என்
அபிராமா
௧௧. தளர்த்திட்டகாலத்தில்
தவித்துப்புலம்பவிட்டாய்	ஸ்ரீராமா-என்னைத்
அபிராமா
௧௨. அநியாயம்நீசெய்தாய்
ஆருடனேசொல்வேன்	ஸ்ரீராமா-அதை
அபிராமா
௧௩. பக்தவத்சலனென்ற
பக்தபராதினா	ஸ்ரீராமா-ஓ
அபிராமா
௧௪. பாவிவேதவல்வியை
பார்ப்பார்பழிக்கவைத்தாய்	ஸ்ரீராமா-என்றும்
அபிராமா

௩௩. இராகம்-நாதனாமக்கிரிகை-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

ராகவாளமுந்திராய் - ராகவாளமுந்திராய்

ராகவாளமுந்திருத்தெதிராகவா கண்பாளாயா.

அதுபல்லவி.

அன்பாயடைந்தபேரை

அவதிப்படவிட்டாயே

தென்பாய்ப்பள்ளிகொண்டு திருட்டுநித்தினைசெய்யும்(ராக)

சரணங்கள்.

க. உண்ணைநம்பினது

உண்மையென்றறியாயே

நான்மாத்நிரமல்ல

உண்ணைநம்பினையா

தநயனைப்பெற்றவர்கள்

தரமுடன்நம்பினார்கள்

பர்த்தாவைப்பெற்றவரும்

பக்தியுடன்பணிந்தார்(ராக)

உ. உன்துக்கமயக்கத்தால்

கொடுத்தவரமெல்லாம்

கெட்டழிந்துபோகுதையா

பரந்தாமா

முன்றுதலைமுறையாய்

முதற்பேறுனதல்லவோ

முழுதும்மறந்துநீயும்

முழுமோசஞ்செய்தாயே(ராக)

௩. கலியுகஅநியாயங்

கண்டாற்சுகிப்பாயே

கண்திறந்துஇனிப்

பாறையாகர்த்தனே

பக்தர்களைக்காக்கும்

பரமதயாளா

பத்தவதாரா

பன்னிருநாமா(ராக)

ச. மக்களெல்லாம்தோற்று

மறந்துதெளிந்துநின்றேன்

மதிமோசஞ்செய்து

விட்டாயேஅப்பா

ஆர்செய்தபாவமோ

நான்செய்தகர்மமோ

என்னையலையவைத்தா

யேழைபங்காளா(ராக)

௩. என்னையடுத்தமக்கள்

ஏங்கிப்புலம்புகின்றார்

என்னசெய்வேணியா

என்வயிறுபற்றுது

என்தாய்கனகவல்லி

எழுப்பநடுங்குகின்றார்

எழுந்திருந்துபார்த்து

என்றன்கவலைதிராய்(ராக)

௪. தூக்கமுந்தெரிய

வில்லையோஇன்னம்

உன்தன்குதுகளை

யாரறிவாரையா

தத்தவரமெல்லாம்

வேதவல்லிக்குஇப்போ

சதிமோசஞ்செய்மாமல்

சலுதியில்வந்துதாராய்(ராக)

- சு. அண்டமும்பிண்டமும் அளந்தபூதந்தன்னை
கண்டென்றுகனிப்பேனோ கலியையான்நீர்வேனோ (ஓம்ஸ்ரீ)
எ. அகதிவேதவல்லிக்கு அனுக்கிரகம்நீசெய்து
யளந்தபாதத்தால் அரும்பாவம்தனைக்கொய்து (ஓம்ஸ்ரீ.)

—:0:—

ருஅ. இராகம்-காம்போதி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அப்பனேஸ்ரீராமா அன்புடன்சென்று
ஆதரிப்பாய் நீ ராமா.

சரணங்கள்.

- க. கமலக்கண்டிறந்து கருணையுடன்பார்த்து
கஷ்டந்தனைத்தீர்த்துக் காத்தாதரிப்பாயே (அப்ப)
உ. கல்லைப்பெண்ணாக்கிய கருணாகடாக்ஷணே
கவலைகளைத்தீர்த்துக் காப்பதானாயாளன் (அப்ப)
ங. பாஞ்சாலன்பெற்றெடுத்த பத்தினிமுன்சென்று
பாவினைவிலக்கி மானத்தைக்காப்பாயே (அப்ப)
சு. ஆனைக்குமுன்சென்று ஆபத்தைத்தீர்த்தாற்போல்
அறியாதவனருகில் சென்றாதரிப்பாயே (அப்ப)
ரு. மாதவாரீயும் மைந்தன்மனதிற்சென்று
மனங்கலங்காமலே மைந்தனைக்காப்பாயே (அப்ப)
சு. திதைநீபாராய் திக்குவேறில்லைஐயா
உன்னைவிட்டாலெனக்கு வேறேகெதியானாயா (அப்ப)
எ. சேஷசயனா ஸ்ரீபத்மநாபாரீயும்
செல்வன்முன்னாகச் செயங்கொண்மிருவாய்நீ (அப்ப)
அ. ஒ ஆபத்பாந்தவா அடியாள்வேதவல்லி
ஆபத்தைநீகாத்து ஆதரிப்பாயிப்போதே (அப்ப.)

—:0:—

ருக. இராகம்-தோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஒடிவாராமா நீ யிப்போதே ஒடிவாராமா.

அதுபல்லவி.

துஷ்டர்களைவிலக்கி இஷ்டர்களைக்காக்க
எழுந்தேரடிவாராமா நீ இப்போதே(ஒடிவா)

சரணங்கள்.

- க. வஞ்சனைசெய்யாதே வந்தாதிரிப்பாயே
கொஞ்சமுங்கூடச்செய்க்க என்னாலாகாதே(ஒடிவா)
- உ. அய்யனேரகுராமா உனக்கு ஆலசியம்ஏன்சும்மா
தசரதபாலாஎனக்குத் திக்குவேறில்லைஐயா(ஒடிவா)
- ங. கல்லைப்பெண்ணாக்கிய கருணாகடாகூடே
கையாலாகாதுபோலக் காலம்போக்கிவிடாதே(ஒடிவா)
- ச. உன்றன்திருவடியை உறுதியாய்நம்பினேன்
முழுமோசஞ்செய்யாமல் முன்னின்றுகாப்பாய்நீ(ஒடிவா)
- ரு. மாருதியுடனே மாதவாநீயும்
மனோவேகமாய்ச்சென்று மனக்குறைநீக்குவாய்(ஒடிவா)
- சு. அடியானாக்காதது அனுக்கிரகஞ்செய்ய
அரக்கரைஅரித்தநீ அன்புடன்வருவாயே(ஒடிவா)
- எ. என்றன்சஞ்சலந் தீர்த்துமைந்தனைக்காத்து
வேதவல்லிமனைநக் களிக்கும்படிசெய்யாய்(ஒடிவா.)

—:0:—

சுய. இராகம்-துசாவந்தி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

ஓராமா உனக்கிந்தனை ஆலசியமாமா - என்சாமி.

அதுபல்லவி.

உன்னைநம்பினபேரை நீ காவாமல்விட்டால்
உன்னையான்விடுவேனோ சீதாராமா(ஓராமா)

சரணங்கள்.

- க. தம்பியுந்தானுமாய்த் தற்காத்ததுபோல
தருணத்தில்காப்பாயே சீதாராமா(ஓராமா)
- உ. கள்ளிக்கள்ளியெறியக் கிளைத்துமுனைப்பதுபோல்
களைக்குங்கெடுத்தியை விலக்காய்நீதாராமா(ஓராமா)

௩. சமயமதையறிந்து சஞ்சலந்தனைநீக்கி
மைந்தனைக்காக்க வருவாய்சீதாராமா(ஓராமா)
௪. இந்தச்சமயநீதினில் அநிவேகமாய்வந்து
வேதனைகளைத்தீர்த்து வேதவல்லியைக்காப்பாய்(ஓராமா.)

—:0:—

௭௧. இராகம்-கல்யாணி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

தாயேஜானகி யம்மா - நீயும்
தயவுடன் ஆதரிப்பாய் அம்மா.

அறுபல்லவி.

தந்தைதாய்நீயென்று ஸ்திரமாய்நம்பினேனே
நீயுரைத்தமொழியை மறவாமல்பாருமம்மா(தாயே)

சரணங்கள்.

௧. என்மீதில்கிருபைசெய் திரங்கினதுமெய்யானால்
என்கவலையைத்தீர்த்து எனையாதரிப்பாயம்மா(தாயே)
௨. பக்தவத்சலனுக்குப் பரிவுடனுரைத்தாயே
கர்த்தன்மனமிரங்கக் கஷ்டங்கள் தீர்த்தாயே(தாயே)
௩. உன்னைவிட்டாலெனக்கு வேறேகதியாரம்மா
உன்னைநம்பியடைந்தேன் ஊழ்வினதிராயம்மா(தாயே)
௪. பக்தமுடன்வந்திப்போ பாரக்கவலைதீர்த்துப்
பார்த்துவேதவல்லியைப் பரிவுடன்காப்பாயம்மா(தாயே.)

—:0:—

௭௨. இராகம்-முகாரி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

கலங்காதிருநெஞ்சே - நீ ஒன்றுக்கும்
கலங்காதிருநெஞ்சே.

அறுபல்லவி.

கலங்காதிருநம் கர்த்தன்ஸ்ரீராமன்
கருந்துடன்காக்கின்றான் கவலைஏன்படுகறாய் (கலங்கா)

சரணங்கள்.

5. தம்பியுந்தானுமாய்த் தேவியுடன்வந்து
தேவியைவிட்டிங்கே ஐயுதியில்பொய்க்காததான் (கலங்)
2. ஐயன்புராமன் அனுக்கிரகமிகுக்கையில்
ஆரொன்னசெய்யலா மலையாதேநெஞ்சே (கலங்)
௩. இன்னங்குறையில்லை எதிராகி இருக்கின்றான்
மைந்தனைக்காத்து மனங்கனிக்கச்செய்வான் (கலங்)
௪. பக்தவத்சலன் பாங்குடனெதிர்சென்று
பார்த்துவேதவல்லியைக் காத்தோயாதாதரிப்பான் (கலங்.)

—:0:—

௬௩. இராகம்-கன்னடம்-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

அஞ்சவேண்டாமனதே - இனி நீ

அஞ்சவேண்டாமனதே.

அறுபல்லவி.

அஞ்சாமலிருநம்

தையன்புராமன்

அருகிலிருந்து

ஆதரிக்கின்றான் (அஞ்ச)

சரணங்கள்.

௧. ராமனைவிடவேறு தெய்வமில்லையென்று
நம்பி லீஸ்திரமாய் நாடியிருப்பாயென்றும் (அஞ்ச)
2. ஆனையைக்காத்த ஆபத்பார்தவன்
அனுக்கிரகஞ்செய்ய அம்மனுடன்வந்தான் (அஞ்ச)
௩. துஷ்டர்களையெல்லாம் சுருக்காகவேயடக்கி
சுகந்தருவேனென்று துரிதமாயிருக்கின்றான் (அஞ்ச)
௪. பஞ்சைகளாடிய வஞ்சகவார்த்தையைப்
பஞ்சபோலுதியென் மஞ்சன் தனைக்காப்பான் (அஞ்ச)
௫. மெத்தவும்நொந்து வெதும்பியிருக்கும்நம்மைப்
பத்திரமாய்ச்சென்று பாதுகாத்திருக்கின்றான் (அஞ்ச)
௬. பத்தவதாரன் பத்தினியுடன்வந்து
பார்க்கவலைதீர்த்து வேதவல்லியைக்காப்பான் (அஞ்ச.)

சேர்த்தனைகள்.

௬௪. இராகம்-சத்தாஸ்-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

பஜனைசெய்மனதே நீ அலையாமல்புரீராமன்
பஜனைசெய்மனதே.

அநுபல்லவி.

பஜனைசெய்தானுன்றன் பாவந்தனையறுத்துப்
பார்க்கவலைதீர்த்துப் பாவிப்பானுன்னை(பஜனை)

சரணங்கள்.

க.	எத்தனைதரம்நான்
வழைமனதேநீ	எடுத்துரைத்தாலும்
வங்கித்திரிகுறைய்(பஜனை)
உ.	ராமனைநம்பிநீ
நமக்குக்குறைவருமோ	நல்முடன்சிந்தித்தால்
நம்புவாய்என்சொல்லை(பஜனை)
ங.	ராமலட்சுமணர்
நன்மைதருவேனென்று	நல்முடன்பின்சென்று
மைந்தன்முன்நிற்கின்றார்(பஜனை)
ச.	ராமலட்சுமணர்
கவலைகொண்டுநீ	நல்லதுணையிருக்க
கலங்குவதேன்சம்மா(பஜனை)

௬௫. இராகம்-சாவேரி-தாளம்-திருபுடை.

பல்லவி.

ஐயனே சீதாபிராமா

உனக்கித்தனை ஆலசியமேன்சம்மா ஆமா.

அநுபல்லவி.

புரீஹரியேபரந்தாமா கோதண்டராமா
நீயிரங்காமலிருப்பதும் தர்மமாமா (ஐயனே)

சரணங்கள்.

க.	நான்நம்பினதுனை
நான்படுத்துயர்
மெய்யாகவேநீதா
வேடிக்கைபார்க்கவும்	யறியமாட்டாயோ
நீயறியாயோ
எனன்னையிந்நாளினில்
நிற்கின்றாயோ(ஐயனே)
உ.	வந்தேன்வந்தேனென்று
வகைமோசஞ்செய்தென்னை
இரத்தத்துயரமென்னுற்
இன்னமென்றன்மீதிலேனவஞ்சமறியேன்முறறும்	சொல்லியோசுராமா
மயங்கவிடுத்தாயே
சகிக்கமுடியாதசுற்றும
(ஐய)

௩. போதும்போதும் ஸ்ரீராமாநீசெய்தவஞ்சம்
பொறுக்கவுமுடியா தெவராலுமேநீயேதஞ்சம்
ஆதியிலிப்படிப்பட்ட குணத்தனென்றேயறியேன்
ஆனாலுமுன்றனைவிட்டு எங்கனெனா நொழிவேன் (ஐயனே)
௪. மக்களையேவனவாசம் போலவேநீமறு
தேசத்தில்திடமயங்கித் தவிக்கின்றேன்பொறு
பக்தபராதின ஸ்ரீராமாநீயின்று
பாமுங்கவலையைத் தீராயோநலமென்று (ஐயனே)
௫. கர்த்தனேமாராபி ராமாகோசகையே
கலங்குதேயென்னெஞ்சம் கடுகிவாராயே
மத்தகரியினைக் காத்தவனெயென்று
வாழ்த்தவரந்தரு வாயேல்மிகநன்று (ஐயனே)
௬. வஞ்சகப்பாவிச னென்றிராமா
வலதுகள்பேசுவது வயிறுபொறுக்கவில்லை
உன்கிருபையிருக்கையி லெனக்கு
ஏதுங்குறையில்லை என்றிருந்தேனே (ஐயனே)
௭. தள்ளாதநாளையில் ராமா
சஞ்சலப்படுவதுனக்கு தர்மமாமா
செய்யாதஇமிசைகள் செய்தாயினி
சித்தமிரங்கியே யிரகழிப்பாயெனை (ஐயனே)
௮. அரவின்மேனடித்த அம்புயப்பொற்பாதா
அடியாள் துயர்தீர்க்க உன்னாலாகாதா
பரமபுருஷனே பட்சிவாகனனே
பாவிபடுந்துயர்நீ பார்த்தருள்வாயனே (ஐயனே)
௯. ஒல்லைவந்துகாப்பாயே யின்றென்றனை
உள்ளதுசொன்னே னையாவேயொருதனி
கல்லோஉன்னெஞ்சம் கலங்காதோகொஞ்சம்
கனிவாய்ஒடிவந்து காப்பாய்நீ தஞ்சம் (ஐயனே)
௧௦. சதிகாரப்பாவிகள் முன்னேநீநன்று
தம்மியுநீயுமாய் சடுதியிற்சென்று
மதலைநனைக்கொண் டிங்கேயேவந்து
மகிழ்வாகச்சேர்ப்பாய் பக்தவத்சலனேமுந்து (ஐயனே)

இன்னமுமென்னுடன்	வாதாரகுவிச
என்னுலாகாதயா	உன்ருதோர
உன்னையன்றிவேறே	கெதியிலையெமெய்யாய்
ஒருவேதவல்லிகுறை	திர்க்காயோவாராய்(ஐயனே.)

—:0:—

சுசு. இராகம்-பியாகு-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

ராமாளன்கவலைதீராயோ - ஒ ஓ பரந்தாமா
எதிரில்வந்துபாராயோ.

அதுபல்லவி.

நீவந்துபாராவிட்டால்	வேறேகதியார்மெய்யா
மாருதிமேலேறி	மனோவேகமாய்வாராய் (ராமா)

சரணங்கள்.

க. ஆதிமூலமென்று	அன்றுகரிகூவ
அதிவேகமாய்வந்து	அதனைக்காத்தாப்போல (ராமா)
உ. பாலன்படுத்துயரம்	பார்த்துமனமிரங்கி
பரிவுடனோடிவந்து	பாலனைக்காத்தாப்போல (ராமா)
ங. கற்புடையபாஞ்சாவி	கலங்கிவினைக்கும்போது
கடுகியேழடிவந்து	காத்தளித்ததுபோல (ராமா)
ச. கடையேன்முறையிடவுன்	காதிலேறுதகிப்போ
கருணாகடாஷனே	கடுகிவருவாயிப்போ (ராமா)
ரு. தீராக்கவலையிற்	சிக்கத்திரிந்தேனின்னு
தெய்வமேதெய்வமே	யென்றேன்கெதியின்னு (ராமா)
சு. வேதமுதலியகலை	யறியாப்பரஞ்சுடரோ
வேதவல்லியைக்காக்க	வருவாய்பொருதிடரோ (ராமா.)

—:0:—

சுஎ. இராகம்-சௌராஷ்டகம்-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

வில்லாளிராகவாநீ யிப்போது
வேகமாய்வந்தா தரிபபாய்தப்பாது.

- க. வேறேகெதியில்லை வையாஇனிமுந்தென்
வேதனைகளைத்தீர்ப்பாய் மெய்யானன்றென்(வில்லா)
- உ. வேடர்தொடுக்கின்ற நெடியதொருவில்லை
வேடிக்கைக்கோகொண்டாய் நீவெருதொல்லை(வில்லா)
- ங. துஷ்டத்தனஞ்செய்யுந் தாடகையைக்கொன்று
சுவாகுவையோரம்பா லெய்தாயேநீயன்று(வில்லா)
- ச. வரும்வழியி லெதிர்த்துவந்துநின்ற
பாசராமன் கொவந்தனைவென்ற(வில்லா)
- ரு. கரதுஷ்ணுதயரை யன்று
கணத்திலேபொடிசெய்தாய் நீசென்று(வில்லா)
- சு. மாயமான்பின்சென்று நொய்தாய்
மாரீசனையோரம்பா லெய்தாய்(வில்லா)
- எ. மறைந்துமராமா மெய்தாய்-நீயந்த
வலியுள்ளவாலி வதைசெய்தாய்(வில்லா)
- அ. முன்னகவந்தென் எதிரின்றாய்
மூலபலத்தனை வேருடன்வென்றாய்(வில்லா)
- க. கொடியராவணன்முத லோகாக்கொன்றாய்
குற்றமில்லாவந்தனை காக்காதாய்(வில்லா)
- ய. உன்மைந்தனருகின்ற செல்லாய்
உள்ளக்கவலைகளைத் திராய்(வில்லா)
- யக. பக்தபராதினா பரீராமா
பார்க்குள்கெதியில்லை பொய்யாமா(வில்லா)
- யஉ. வேதியர்தங்கள் கவலைதீர்ப்பாய்
வேதவல்லியை நீகாப்பாய்(வில்லா)

சுஅ. இராகம்-கல்லியாணி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

அப்பக்குடத்தானே அடிபணிந்தேனுன்னை
அப்பாமனமிரங்காய்.

சரணங்கள்.

- க. அப்பக்குடத்தைபுன் பக்கத்திலேயிட்டு
அயர்ந்துபன்னிகொண்டா யடியவர்க்கீவிட்டு (அப்ப)
- உ. அயோத்திதனைவிட்டு அனேகஸ்தலந்தோறும்
அமர்ந்துசேவைதந்து அடியவரைக்காறும் (அப்ப)
- ங. நின்றான்றிருந்தான் கிடந்தானும்நீயன்றோ
நின்னைபடைந்தபேரைக் காக்கும்பிரானோ (அப்ப)
- ச. காவேரிமத்தியில் கண்வளர்ந்தழிவூரி
கமலவல்லிநாதா கருணைவைப்பதுசரி (அப்ப)
- ரு. வஞ்சனைகள்செய்தென்னை சஞ்சலத்தில்விட்டாய்
கொஞ்சமனமிரங்கிக் குளிரக்கண்பார்கட்டாய் (அப்ப)
- சு. மெத்தவும்நொந்து வெதும்புவதும்றிவாய்
வேதவல்லிகவலை வேகமுடன்கொய்வாய்(அப்ப.)

—————:0:—————

சுசு. இராகம்-காபி-தாளம்-ஆகி,

பல்லவி.

இன்னம்வரக்காண்கிலே நென்னமாயம் = ராமா

இன்னம்வரக்காண்கிலே நென்னமாயம்.

சரணங்கள்.

- க. சொன்னசொல்மாற்றாதே சூதாகமாட்டாதே
வையகந்தன்னில் மயங்கவிடாதே(இன்ன)
- உ. ஒன்றுங்குறையில்லை என்றுணாத்நாயே
உறுதியாய்நம்பினேன் சதியொன்றுஞ்செய்யாதே(இன்ன)
- ங. நம்பினேனுன்னை நாளேறிப்போகுது
வரஇன்னங்காண்கிலேன் வார்த்தைதபுறட்டாதே(இன்ன)
- ச. தாய்சொன்னவார்த்தையை சதமாகவேநம்பி
தவிக்கின்றஎன்னையே தற்காத்தருளுவாய்(இன்ன)
- ரு. பார்தன்னிலுன்னையே பக்தியுடன்பணிந்து
பரதவிக்கின்றேனே பக்தமுடனருள்வாய்(இன்ன)
- சு. வேறேகதியில்லை வேதவல்லிக்குச்சுவாயி
வேகமுடனவந்து வேண்டும்வரமருள்வாய்(இன்ன.)

—————:0:—————

எய். இராகம்-அசாவேரி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

ராமாஎன்முன்கை வோடிவருவாய்
பரந்தாமா நீயிப்போது.

அறுபல்லவி.

வருவதுனக்குமிக
சொல்லுகிறேன்

வரிதோமாதவா
கேளைபா (ராமா)

சரணங்கள்.

- க. கருணாகரனே பக்தபராதீனுவென்று
பிரியமுடனழைத்த பாலனைக்காத்ததும்பொய்யோ (ராமா)
- உ. நாரணனேபரிபூரணனே மராமராவென்ற
வேடனைமகாமுனியாய்ச் செய்ததும்பொய்தானே (ராமா)
- ங. ஆகிமுலமென்ற நாதந்தனைக்கேட்டு
ஆனையைக்காத்ததும் அன்றுநீபொய்தானே (ராமா)
- ச. பாஞ்சாலிமுறையிடப் பார்த்துமாளாத்துகிலே
பார்த்திபர்சபையினி லளித்ததும்பொய்தானே (ராமா)
- ரு. அனலில்விழுந்தவிட்டிற் பறவைபோற்றுடிக்கின்றேன்
அண்டிவந்துகரப்பாயே பாவிபடுந்துயரம் (ராமா)
- ஸ். என்றன்முறைஉன்றன் காதிலேறவில்லையோ
இறைவனைகருணையாய் இனிக்கடுகுவாராயோ (ராமா)
- எ. ரவிகுலந்தன்னி லுதித்தாயேரோராமா
ராவணந்தகநான் றுயரமடையலாமா (ராமா)
- அ. இன்னமென்மனதைநீ சோதிக்கின்றாயே
என்னசோதித்தாலு முன்னிவிடுவனோபாராயே (ராமா)
- க. ஏதுமறிகிலேன் சடுதியிலேவருவாய்
வேதவல்லியைக்காத்து வேண்டும்வரந்தருவாய் (ராமா.)

—:0:—

எங். இராகம்-காம்போதி-தாளம்-ஏகம்.

பல்லவி.

ராமாஉன்னைத்தேடித்தேடி கண்கள்வாடுதே
காரணனேஉன்னாமஞ் சொல்லச்சொல்லமனமுமுருகுதே.

சாணங்கள்.

- க. பச்சைமேனியும்பவளவாயும் குளிர்ந்தபார்வையும்
பாடொல்லாமனந்த பாதமும்பார்க்கவேண்டுமேன் (ராமா)
- உ. ஆழியுஞ்சங்கமும் அம்பும்வில்லுமணிந்ததோளனே
ஆராலும்என்றும்வெல்லக் கூடாதஅமரர்தேவனே (ராமா)
- ங. அந்தச்சயனஆதிமூலமே அஷ்டலட்சுமிநாதா
அன்பாய்துதித்தபேர்களைக் காக்குமெங்கள்தயாரானே(ரா)
- ச. ஆதிமூலமென்றுகரிகுவ அன்புடனோடிவந்து
ஆனையைக்காத்துஆதரித்த ஆபத்பார்தவனே (ராமா)
- ரு. தூணைப்பிளந்துநரசிங்கரூபமாய்துஷ்டன்ருடல்பிடுங்கி
சிறியனைக்காத்துசிரஞ்சிவியென்று தேடிசுகழித்தவனே(ராமா)
- சு. பாவியார்க்கன்பாயாய்ச்சுருட்டி பாதாளஞ்சென்றபோது
பன்றிரூபங்கொண்டுபின்சென்று பாரத்தைக்காத்தவனே(ரா)
- எ. தாயைப்பிரித்துச்சிறையிலிட்ட சண்டா என் தம்பியென்றுபா
ராதே, சஞ்சலமில்லாமல்தனியரசுதந்து சதாகாலம்வாழ்வென்
[ரூயே(ராமா)]
- அ. பதினாலாயிரம்கரதூஷணரைக் கண்டவர்களுடனே
தம்பியுமில்லாமல்தனித்துப்போர்செய்து ஸூணத்தில்கொன்
[ரூயே (ராமா)]
- க. மேகம்போலதிரண்டுவந்த மூலபலம்நடுவே
வேடிக்கையாகவேமோகனுஸ்திரத்தால்மோகிக்கவிட்டவனே
- டு. மாதாதுரோபதை மனதில்நனைக்கச்சே
மாயமாகஒடிவந்து மானத்தைக்காத்தவனே (ராமா)
- ய. ராமாராமாராமாவென்று நலிந்துபுலம்புகிறேன்
நாரணனேஉன்செவியிலேறாம விருப்பதென்கர்மமோ (ராமா)
- யு. எத்தனைநானைகளுண்ணைத் துதிசெய்துவங்கித்திரிவேனையா
கர்த்தனைகண்பார்த்துக்கவலைநீர்க்க உன்கையாலாகாதோ
[சொல்லாய் (ராமா)]
- யு. மாயாவதாராமாராபிராமா எனக்குமார்க்கமெவ்விடமையா
நீவந்துஎன்னைவமாற்றினாலும் நானுண்ணிவிடுவதில்லைமெய்யா
- யு. பரமபுருஷாபூபத்மநாபா பார்தன்னில்வேதவல்லி
அரிவைபடுத்துயர்நீக்கி உன்றானருளுவாய்புல்லி(ராமா.)

எஉ. இராகம்-வரகாணி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

அப்பாசுராமா என்னொலாகாது சொன்னேனையா.

அநுபல்லவி.

இந்தவேதனை என்னொழுடியவில்லை
என்னைக்காவாமல்விட்டால் உன்னிவிடுவதில்லை(அப்பா)

சரணங்கள்.

- க. நான்மகாபாவி என்றுஎன்மன்னையும்
மக்களையுமறைத்துப் புலம்பவிட்டாயே(அப்பா)
- உ. அருமைசெல்வன்முகம்பார்த்துஆறியேநானிருந்தேன்
அனலாய்முழங்க விட்டாயே(அப்பா)
- ங. மனுவாகும்காலத்தில் என்கண்மணிசெல்வத்தை
கனமோசம் செய்தாயே(அப்பா)
- ச. என்றுதெளியுமோ என்குறைநடேற
எதிர்வந்துசொல்லாய் அப்பா(அப்பா)
- ரு. ஒருவிதத்துன்பங்கள் உலகத்திலுண்டுஎன்றே
பலவிதத்துன்பங்களால் படுப்படிசெய்தாயே(அப்பா)
- சு. உனக்கென்னவஞ்சமோ
என்னைத்துடிக்கவைத்தாய்
- எ. பாவிதன்வலதால் பதறித்துடிக்கின்றேன்
பரிவாகநீவந்து வேதவல்லியைக்காவாய்(அப்பா.)

எங. இராகம்-மோகனம்-அடதாளம்.

பல்லவி.

ஐயாஉன்குதிதுதானே - ஓ - ஓ
யையாஉன்குதிதானே.

சரணங்கள்.

- க. ஐயாநீகுதினென் றறியாமலேயுன்றி
மெய்யாகவேநம்பினேன் பொய்யல்லபொய்யல்ல (ஐயா)
- உ. தஞ்சமடைந்தபேனாத் தவிக்கவிடுவதும்
சண்டாடிப்பாவினைத் தழைக்கும்படிசெய்வதும் (ஐயா)

௩. மக்களுடன்கூடி --மீழ்ச்சியாய்வாழ்வோர்கள்
வலதுபேசிபபழிக்க வைத்தாயேராமாரீ (ஐயா)
௪. அய்யாஇதுசமைய மெய்யாய்உரைத்தபடி
கனிலோடருளும்வாய் கருணாகரனேரீ (ஐயா)
௫. வில்லைப்பிடித்துள்ளன வீரம்வேண்டியடைந்த
வெண்ணக்கண்டிற்றந்து காப்பதல்லோசாரம் (ஐயா)
௬. உன்னுடையகுதினால் அநேகமாய்சோதித்தாய்
பின்னுமெதிர்வந் தென்னைஏமாத்தினாய் (ஐயா)
௭. தம்பியுந்தேவியும் தானுமாகவந்து
தாயைஎன்னிடம்விட்டு சலுதிசென்றதுபொய்யோ (ஐயா)
௮. தாயுரைத்ததும்பொய்யோரீ தருவேனென்றதும்பொய்யோ
உரைத்ததற்குப்பலன் இன்றளவுங்காணேன் (ஐயா)
௯. முந்தினதலைமுறை மூதாடைசெய்ததும்
பிந்திரீயறியாயோ குலமுறைபோய்விட்டதோ (ஐயா)
௧௦. கௌசல்யபாலா கடுகிழுவந்து
கருணையுடன்பார்த்துக் கவலைகளைத்தீராய் (ஐயா)
௧௧. ராமாராமாவென்று நானவிவதைப்பாவிசன்
நங்கம்சொல்லாதுனக்குப் பங்கமல்லவோராமா (ஐயா)
௧௨. ஆகாதார்முன்பாக ஆகதிதுடிக்கின்றேன்என்
வேதனைகளைத்தீர்த்து வேதவல்லியைக்காப்பாய் (ஐயா)

எசு. இராகம்-ஆனந்தபைரவி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

அய்யாரீ கண்பாராய்-என்தனை-அய்யாரீ கண்பாராய்.

அதுபல்லவி.

இன்னமுமிரங்காதோ

உன்னெஞ்சம்

இரும்போநானென்

செய்வேன்(அய்யா)

சரணங்கள்.

க. சதிகாரபாவிநானையாஇந்தத் தரணியிலாகாதுசொன்னேன்

சமீதியில்கைகொடுத்துக்காப்பாய்

நீஎன்தனை(அ)

- உ. தள்ளாதநாயிலேனனையானனைசதிசெய்வதுதும்மாமா
என்னாலாகாதுசொன்னேன் அன்மனம்துடிக்குகையா(அ)
- கூ. ஆற்றில்கரைத்தபுனிபோல் ஆனேனையா
அவதிசென்மமெடுத்து அரும்பாவிஆனேனையா(அ)
- சு. வேகத்தில்வந்து காவாமேவிட்டால்
ஆரயாவேத வல்லிக்கிப்பார்(அ.)

எடு. இராகம்-நாதராமக்கிரிகை-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

அம்மாஜானகியம்மா உனக்கு அருள்வாராதிருப்பதேன்சும்மா.

அதுபல்லவி.

இன்னமும்இரங்காதோ நெஞ்சம்
ஏன்இன்னமும் என்பேரில்வஞ்சம்(அம்மா)

சரணங்கள்.

க. பார்தனிலென்னைவிடுத்தாய் பாலளையெல்லாம்பறித்தாய்
பாவிநானென்செய்வேனம்மா பார்த்தென்னைவஞ்சனைசெய்தாய்
(அம்மாஜானகி)

உ. மனமாரப்பட்டேனம்மா பாவியென்றுவழங்கவுங்கேட்டேன்
சதிகாரப்பாவிநானம்மாவிற்தத் தரணியிலிருக்கவொண்ணாது
(அம்மாஜானகி)

கூ. லங்கைதனிற்சென்றுநீயும் நடுங்கினதுபோலவேநான்
திக்கற்றபாவிநானம்மா திகைப்பதுகண்டுநீவாராய்
(அம்மாஜானகி)

உ. பாவிநானினிஇந்தச்சன்மம் பார்தனில்ஆகாதுசொன்னேன
இனிநானிருக்கலாமோதாயே வேதவல்லிவந்துகாப்பாய்
(அம்மாஜானகி.)

—:0:—

எசு. அ க வ ல்.

ம்ன்னனும்தசாதன் மண்டலமாண்டிபப
பாலகனிலையெனப் பதைத்துளமவாடி
வசிட்டரோடுநொசெய் மாமுதிதானும்

புத்திரகாமேஷ்டி பொருவறச்செய்யின்
 பார்த்தனையாளப் பர்லருண்டாமென
 அவ்வுணாகேட்டேயுருமகந்தொடங்க
 அனந்தன்மேற்றுயிலு மமலனுமறிந்து
 தவர்கள் துயர்தீர் திதியிதுவென்று
 நம்பியரோடுந் தாணிவந்து தித்தார்
 வளருநாளதனில் மாமுனிபின் சென்
 றடருந்தாடகை யாருயிர்வீட்டி
 அகலிகைக்குருவனித் தம்மிதிலையிற்போய்
 சிவன்வில்லொடித்துச் சீதைமணமுடித்து
 வரும்வழிதனில்மழு வாளியைவென்று
 திருவயோத்தியினிற் சேர்ந்துபின்திருமுடி
 சூடுகவென்று தொன்மைசால்தசாதன்
 தாய்வரமளித்துத் தவஞ்செய்வேனென்று
 கௌசல்யபாலா கருணாகடாஷா
 சாநகிநாதா தம்பியோடேகி
 சடைமுடிதரித்து மரவுரியுடுத்து
 மாதுஜாநகியுடன் வனத்துறைசென்று
 குகனாற்கங்கைக் குளிர்திகடந்து
 சித்திரகூடஞ் சேர்ந்துபின்பாதனுக்
 கத்தகைப்பாதுகை யளித்தருந்தவர்கள்
 ஐச்சிரமங்களை யடைந்தமரருக்குத்
 துன்பந்தீர்ப்பேன் துயருளேவென்று
 விராதனைவென்று மேவியபஞ்ச
 வடியினைச்சேர்ந்துதன் வரவுபார்த்திருந்த
 சூர்ப்பனகையைச் செவித்துணைமூக்கறுத்து
 அவளால்வருங்கர னுருயிர்வாங்கி
 மாதைப்பிரிந்து மான்பின்நடந்து
 தேவியைநீங்கித் தேடித்திரிந்து
 கமுகிறைசொல்லக் காரியமறிந்து
 கவந்தனைவென்று சவரியையுகந்து
 மாயவேடத்தொடு மயங்கித்திரிந்து
 மாருதிநட்புறீஇ வாலியைக்கொன்று
 சுக்கீர்வனுக்குச் சுடர்முடிசூட்டி
 அநுமனாற்சாநகி யமரிடமறிந்து

ஆழ்கடலதனி லணையினைக்கட்டி
 இலங்கைக்கேகி யிழிந்தராசுதஸை
 இராவணனுடனே யிராவகைமுடித்து
 விபிஷணற்சேரனை மேன்மையாயனித்துத்
 தேவியைக்கூடித் தேவர்வரம்பெற்றுப்
 புஷ்பகமேறிப் போம்பெருமூர்தினிலே
 சேதுமான்மியத்தைத் தெரியவிளம்சி
 மீன்வழிபரத்துவன் மேவிடம்சேர்ந்து
 அநுமறைப்பாத னருமனங்குளிரச்
 சிதையொடுகூடித் திருஅயோத்தியினை
 வந்தடைந்தன்று வசிட்டர்முன்னிலையில்
 தேசாதிபர்க்குத் திருமுகமனுப்பி
 நகரலங்காரம் நலம்பெறச்செய்தார்
 கொலுமண்டபத்தைக் கோலம்புனைந்தார்
 வாசனைத்தயிலம் வகையுடன்சேர்த்தார்
 நாற்றிசைத்தீர்த்தமும் நலமுடன்கொணர்ந்தார்
 கதம்பகஸ்தூரிகள் கனமுடன்கரைத்தார்
 சீக்காய்நெல்வி சிறுபயறுடனே
 கசகசாமஞ்சள் கனமுறவரைத்தார்
 தசரதபாலா தையுடனெழுந்து
 கனமுடிகளைந்து காகுத்தராமா
 அம்மைஜாநகியுட னைனத்திருப்பாய்.

ந ல ங் கு.

எ.அ. இராகம்-கேதாரம்-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

தசரதபாலனுக்கும் ஜனகன்மகள்சீதையர்க்கும்
 தெய்வக்கன்னிகைகள்வந்தார் சிறப்பாகநலங்கிட.

சரணங்கள்.

மாணிக்கக்கால்நாட்டி	மரகதத்தால்பந்தவிட்டு
முத்தாலேஆலவட்டம்	முற்றுமறைத்திருக்கும்(தசரத)
சந்தனமும்குங்குமமும்	சாய்த்துத்தனாமெழுதி
முத்தாலேகோலமிட்டார்	மொய்குமுலாரோடிவந்து(தசரத)

௩. மாதர்கள் கூடிவந்து வகைவகையாய்த்தீபமிட்டார்
மாணிக்கத்தீபங்கள் வகைவகையாயலங்கரித்தார் (தசரத)
௪. அலங்கரித்தமண்டபத்தி லனேகவிதவாத்தியங்கள்
எங்குமுழங்குது எத்திசையுந்தானதீர (தசரத)
௫. பாம்பதமிதுதானே பாற்கடலோ அயோத்திநகர்
கண்டு அதிசயித்தார் கனிப்புடனே தேவொல்லாம் (தசரத)
௬. மாணிக்கப்பலகையிட்டார் மணிவயிரப்பாய்விரித்தார்
முத்தாலலங்கரித்த முக்காவிமுன்னேயிட்டார் (தசரத)
௭. கஸ்தூரிகந்தபொடி கதம்பமஞ்சள்கற்பூரம்
சீதையர்க்கும் பூரிஹரிக்கு மிருவருக்கும் நலங்கெடுத்தார் (தசரத)
௮. குங்குமப்பூச்சந்தனமும் குளிாபுனு குஜவ்வாது
மங்கையாகத் தட்டிலிலேவகைவகையாயலங்கரித்தார் (தசரத)
௯. அலங்கரித்தபீடத்தில் அன்னையானகியுடனே
அபிராமர் ஊற்றிருந்தார் அனைவர்களும்குழந்தார்கள் (தசரத)
௧௦. தேவாதிதேவொல்லாம் தெசரதருமந்தரத்தில்
கண்டுகளித்தார்கள் கனிப்புடனே சீர்வதித்தார் (தசரத)
௧௧. தேசதேசத்தரசர் திருவுறுமயோத்தியர்கோன்
கண்படைத்தபலனின்னு கண்டதென்று தான்மகிழ்ந்தார் (தசரத)
௧௨. கானகத்தன்னில் சென்று காவலரைவென்றுவந்த
கர்த்தனையுன்களே தீரக் கைகொட்யாநலங்கெடுவோம் (தசரத)
௧௩. வனவாசந்தனிற் சென்று மனக்கவலைப்பட்டுவந்த
மாதேயுன்துயர்தீரக் கைகொட்டம்மாநலங்கெடுவோம் (தசரத)
௧௪. இலங்கையதனிற் சென்று இராவணனைத்தான்வென்று
நலமுனிவர்க்கருளீந்த நாரணர்க்குநலங்கிட்டார் (தசரத)
௧௫. அசோகவனக்காவலிலே அரக்கியர்கள் நடுவாகச்
சிறையிருந்து ஔயித்துவந்த சீதைக்குநலங்கிட்டார் (தசரத)
௧௬. தேவசிறைமீட்டவர்க்கும் சீதாபிராட்டியர்க்கும்
திஷ்டிகழித்தார்கள் தேன்மொழிமாதொல்லாம் (தசரத)
௧௭. மஞ்சளரீர்தான்கரைத்து மங்களங்கள் தான்பாடி
மாதாஜாநகியார்க்கும் மாதவற்குஞ்சுற்றியிட்டார் (தசரத.)

எ.அ. அ.க.வ.ல்.

தேவியுடன்திரு மஞ்சனஞ்செய்து
ஆடைகளைந்தலங் காரப்பட்டுத்தி
நாங்களைத் தெழிற்பீதாம்பரமுடஇ
ஆற்றிமயிர்கோதி அகிற்புகைகொடுத்து
வாரிமுடித்து மாதர்சலித்தனர்
ஆபரணமெல்லா மலங்கரித்தார்கள்
நெற்றியிற்றிருமண் ணேர்படத்தரித்து
கண்மையிட்டு கனஜவ்வரதணிந்து
மல்லிகைமுல்லை மருவிருவாகழி
செண்பகங்கொண்டு சேர்த்தலங்கரித்தார்
சிம்மசூதத்திற் சிறப்புடன்வைத்தார்
அந்தரதுந்துமி தும்பும்முழங்கிட
அமரர்பூமாரி யெங்குஞ்சொரிந்திட
தம்புருநாரதர் பம்பிசைபாடிட
அரம்பைணர்வசிவந் தழகாய்நடித்திட
தம்பிமாரிருவரும் சாமரைவீசிதப்
பரதன்குடைகொளீஇப் பண்பாய்க்களித்திட
கௌசலைமுதலினர் கண்களிகூர
வேதப்பிராமணர் வேதங்களோதிட
வசிஷ்டர்முடிதரிக்க மகிழ்வுடன்பெற்று
நெகமெலாங்கைக்கொளச் செங்கோல்கொண்ட
தசரதபாலா தகையுலகாள்வாய்
நாயேஜாநகி தகையுலகாள்வாய்
உம்மிருவோர்க்கு முறுகசீர்மங்களம்.

—:0:—

எ.கூ. சோபனம்.

இராகம்-சுருட்டி-தாளம்-ரூபகம்.

பூவைதசரத பூபதிக்குஞ்சேர்பனம்
புண்ணியஜனக பூபதிக்குஞ்சோபனம்
சீதாசமேதன் ஸ்ரீஹரிக்குஞ்சோபனம்
சிவவரதம்பிமார் மூவருக்குஞ்சோபனம்
மலரணிநீநாதைக்கும் மாதவற்குஞ்சோபனம்

அக. அகவல்.

கானகஞ்சென்று காய்கனிபுசித்து
களைபட்டுவந்த கருணாகடாகூடா
உனக்குஅப்பஞ் சிற்றுண்டியக்காரம்
பாலொடுதளிகைகள் பலவகைசேர்த்தேன்
முப்பழஞ்சர்க்கரை முந்தித்திருத்தினேன்
ஆபத்பார்தவா அங்கிகரித்து
ஆசார்யன்கையால் அமுதுபுசித்து
ஆயாசம்போய்ச் சந்தனாதிசுளணிந்து
சந்தோஷமாயெழுந் தருளியநயாநிகி
பரமதயாளா பக்தவத்ஸலா
வேதவல்லிக்குன் பாதமதருள்வாய்.

—:0:—

கு ம் மி.

அ2. இராகம-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

கும்மியடி பெண் டன் கும்மியடி - என் தன்
குலவிளக்கைவாழ்த்திக்கும்மியடி.

அதுபல்லவி.

நமமைஎல்லாம்சூக்கும் ராமபிரானை
நாடிக்கும்மியடியுங்கடி மனந்தேடிக்குமியடியுங்கடி. (கும்)
சரணங்கள்.

க. தசரதராஜன்	மகனாராம்-முன்பின்
சார்ந்துயாகம்	முடித்தாராம்
மிதிலைக்குச்செல்லும்	வழிதனிலேகல்லை
வீறுபெண்ணுக்கிய	தாளினாராம் (கும்மிய)
உ. அந்தச்சனகன்	மனையினிற்போய்ச்சீதைக்
காகவிலலை	ஒடித்தவராம்
ஜானகியைமணஞ்	செய்துவரும்போது
பரசுராமன்கர்வம்	வென்றவராம் (கும்மிய)
ந. வந்தயோத்திரகர்	சேர்ந்தவராம்-தந்தை
தந்தமுடிபரதாக்	கீந்தவராம்
தாயின்சொல்லைக்கொண்டு	சந்தோஷமாகவே
தான்வனவாசஞ்சென்று	வந்தவராம் (கும்மிய)

- ச. குகனைத்தோழனாகக் கொண்டவராம்-கொண்டு
கவகைக்கரைதாண்டிச் சென்றவராம்
சித்திரகூட்டுச்சென்று தம்பிபரதற்குத்
திருவடிதந்து வந்தவராம் (குமமிய)
- ரு. சித்திரகூடமவிட்டுச் சென்றவராம்-ரிஷிகள்
சோந்துதொழுவருள செய்தவராம்
விராதனைக்கொன்று பஞ்சவடிசோந்த
விரனைவாழ்த்திக் குமமியடி (குமமிய)
- சு. சூரபநகையைப்பங்களு செய்தவராம்-மிது
சூரனாங்கரையும் வென்றவராம்
மானின்பினபோயமாதைக் காணாமல்மயங்கின
மாதவனைவாழ்த்திக் குமமியடி (குமமிய)
- எ கழுநரசனைக் கண்டவராம்-கண்டு
காரியமுறறு மறிந்தவராம்
கவநனைவென்று சலரியையுநாத
காதனைவாழ்த்திக் குமமியடி (குமமிய)
- அ அங்கனமாணைக்கண டனறுசுகரீவனை
யாண்டவனால் சிதைசேதியறிந
தில்பகைராங்குநை கைக்கொன்றுவிடணாக்
கெழிலரசிந்த வுபகாரராம் (குமமிய)
- க சிநையுடனநகா சோநதவராம்-சோநது
சிநதைமிகவும குளிரநதவராம்
தாயமாரைக்கண்டு நமஸ்காரம்செய்த
தாமோதரனென்று வாழ்த்துங்கடி (குமமிய)
- ய. தனிகுகின்றஅயோததி எங்குகுளிரநதிடத
தம்பிபரதன் மனமகிழ
வகிஷ்டாமுடிதரிககப பெற்றநிந்தவேத
வல்லியைக்காததிட நின்றவராம் (குமமிய)

— 0 —

அ.க. எலப்பரட்டு.

ஏலேலோ ஸ்ரீராமா - ஏலேலோ - ரகுராமா - ஏலேலோ - பூமிதன
னிலதசரதனா - வயிறறில் - பித்திரராய ஸ்ரீராமா - பரதா -
நேமநிகு டெசுமணா - சதருகநா - நெறிமுறையி லவதரித
த - நிறைபோல

முடிக்கு.

வளர்கின்றநாளினில் வசிட்டமுனிதன்னால் - மூன்றாம்வயதி
னில் முத்துபாயசஞ்செய் - தைந்தாம்வயதி லக்ஷராப்பியாசஞ்செ
ய்து - ஏழாம்வயதி லுபநயநமியற்றி - பனிரொண்டுருஷமும் பாங்
காகச்சென்று - கோசிகன்பின்போய்க் குருரமிகுத்த - தாடகை
யைச்சம்ஹரித்து ஸ்ரீராமச்சந்திரன் - அகலிகைக்குப்பழையவுரு
அக்ஷணமேகொடுத்து - நிமிஷத்தில்ஜனகன்வில்லை நிமிர்த்துவனை
ந்தொடித்து - சிதையமாமணமுவந்து சேர்ந்துகைப்பிடித்து - எ
நிர்த்துவந்தபரசுராமன் ஏர்வில்லொடித்துப் - பட்டாபிஷேகஞ்
செய்ய வயோத்திவந்துசேர்ந்தார் - ஏலேலோஸ்ரீராமா ஏலேலோ
ரகுராமா. (க)

வயிரமுடி அயோத்திதன்னை - மிகவும் - மதிக்கப்பட்டஞ் செய்
கவென்றார் - நகரை - அனாக்ஷணத்தில் அலங்கரித்தார் -
கூனி - அருவரங்க ளிரண்டுங்கொள்ள - உடனே.

முடிக்கு.

பட்டமேபரதருக்குப் பாரமுடிநிறுத்தி - ஜனகன்மகன்சீதை,
யனாச் சார்ந்துவனமனுப்பச் - காகுத்தன் தம்பியொடு மரவுரிதரிந்
துச் - கௌசலையின்பாதநன்னைக் களிப்புடனேபணிந்து - நெசர
தனாதிருவடியைத் திருப்தியாய்வணங்கிச் - சிறையோரம்நதியோ
ரம் சேர்ந்துவரத்தள்ளு - மேகநிறவர்ண ஸ்ரீராமருடையகப்பல் -
துள்ளத்துள்ளதூரத்திலே மெள்ளவரத்தள்ளு - ஸ்ரீராமன்அயோ
த்தி திசைவந்தானென்று - சித்திரகூடந்தன்னைச் சேர்ந்துவரத்தள்ளு
- ஏலேலோஸ்ரீராமா ஏலேலோரகுராமா. (உ)

ஸ்ரீராமர் போனபின்பு - துயரால் - நெசரதரும் போய்மறைந்தார் -
உயர்ந்த - மந்திரிகள் அறிவிக்கப் - பரதர் - வந்தடைந்தார்
அனாக்ஷணத்தில் - புலம்பி.

முடிக்கு.

தந்தைகடன்முடித்துச் சடைமுடிதரித்து - சகுபதியைநானு
மிப்போ தழைக்கிறேனென்று - வதிஷ்டர்முதலோருடன் கங்கை
க்கரைதாண்டி - மனமுருகிப்பரதர் ராமனடிபணியத் - தந்தைசேதி
யறிந்து ரகுராமர்புலம்ப - வதிஷ்டரால்மனந்தேறித் தந்தைகடன்
முடிந்துப் - பரதன்தன்முகம்நோக்கி ஸ்ரீராமர்சொல்வார் - முடிந
ரிக்காமலேன் சடைதரித்தாயென்று - ஸ்ரீராமர்கேட்டிட பரதன்ம
னம்நொந்து - சண்டாளிவயிற்றில் ஜன்மித்தநானும் - மாதவஞ்சொ

யவேணும் ஸ்ரீராமாநீயும் - அயோத்திககராள வருவாயபிர
அதுகேட்டுஸ்ரீராமர் பதினாறுவருஷம் - போய்மீண்டுவருகிறேனெ
போபரதவென்று - பரிவுடன்பாதுகையளித்திடப்பெற்று - நந்
திகராமந்தன்னில் நல்லமுடிசூடி - வழிபார்த்துப்பழிகழித்துப் பர
தருமிருந்தார் - ஏலேலோஸ்ரீராமா ஏலேலோரகுராமா. (௩)

சித்திரகூடம் விட்டுவரும் - வழியில் - சேர்ந்தவிரா தனைக்கொன்
று - உயர்ந்த - தத்துவ முனிவருக்கு - அபயம் - தந்தகஸ்தி
ய ராச்சிரமம் - சேர்ந்து.

முடிக்கு.

தந்தபடைகொண்டுஜா எனகியுடன்பஞ்ச - வடிசேர்ந்துகூர்ப்ப
நகை வாதாடும்போது - தம்பியவள்செவிமுக்கு தம்மையறுத்திட்
டார் - கரதூஷணத்தியர் கடுகியேவந்தார் - அனைவரையும்ஐயன்அ
நை நிமிஷத்தில்வென்றார் - அதுகண்டரக்கியும் அண்ணலிடஞ்
ன்றான் - அவள்வரவைக்கண்டரக்கன் அதிகமனஞ்சீறி - மாரீச
யழைத்து மாணாவிடுக்க - மன்னன்ராமச்சந்திரன் மான்பின்னட
க - நெசரநராமனும் அமபொன்றுதொடுக்க - அபயமிட்டேமான்
அலறிவிழக்கேட்டு - இளையவர்பின்செலல இதுசமயமென்று - அம
மனைமண்ணுட னெடுத்துவரும்போது - கழுநகரசனைக்கண்டு கையு
தூஞ்செயது - அசோகவனககாவலில் அம்மனைமிருத்தினான் - ஏ
லேலோஸ்ரீராமா ஏலேலோரகுராமா. (௪)

ஸ்ரீராமர் தம்பியுடன் - பிரியச் - சிதையைக் காணாமல்மனம் - தள
ர்ந்து - தேடிவரும் வழியில் - கழுநகரசைச் - சிக்குனவே நன்
டுவந்து - கொடிய.

முடிக்கு.

கவந்தனைத்தான்வென்று கனிககையளித்த - சபரிக்குமுத்தி
யைத் தந்தனுமானை - கண்டுவாலியைக்கொன்று கனககீவற்கு -
முடிசூட்டிமாருதியை முன்னேயனுப்பிச் - சிதையிருப்பறித்து
சேனைக்கடலோடு - தென்கடலைத்தாண்டிமிரு தீமைபுரிகின்ற - ரா
கூதர்களைக்கொன்று ராவணனைவென்று - விபீஷணர்க்கரசிந்து மெ
ல்லியனாகந்து - புஷ்பகவிமானமேறிப் போய்அயோத்திசேர்ந்து-
மனமுவந்துபரதனும் பாதம்பணிந்து - வசிஷ்டர்முநலோர்குடி
முகுடமுடிசூட்டி - மனங்களித்துயாவரும் மங்களங்கூற - பட்டாபி
ஷேகங்கொண்ட பட்டாபிராமா - பார்த்தெனையாளுகின்ற பக்தவ
த்சலனை - பார்த்துவேதவல்லிக்குன் பாதமருள்வாயே - ஏலே
லோஸ்ரீராமா ஏலேலோரகுராமா. (௫)

௮௪. அ க வ ல்.

ஸ்ரீரகுராமா சேதியொன்றுபாபபேன்
 அப்பனேஅதனை அன்புடன்கேளாய்
 உன்னடியடைந்த வென்மனநோயை
 ஆருடன்சொல்லுவேன் ஐயனேநானும்
 காத்தனேநெஞ்சம் கலங்குதென்செயவேன்
 மைந்தன்முன்சென்று மனவேதைதீர்ப்பாய்
 இக்கலியுகத்தி லெங்குநீயொளித்தாய்
 பக்தனைக்காக்கப் பணடுவேடம்பூண்டு
 பரியுடன்சென்று காத்தனும்பொய்யோ
 பக்தனைக்காக்கும் பக்தசகாயா
 உனைநம்பினபேர்க் கொடுகுறையுறுமோ
 மாருதியுடனே மாதவாரீயும்
 முன்னாகச்சென்று முதல்வனாய்நின்று
 துஷ்டனாயெல்லாம் துரிதமாய்த்திருத்திச
 சத்துருக்களை நீ சடுதியில்விலக்கி
 அடியவர்க்கிரங்கி அனுக்கஞ்செய்து
 சிறியனைக்காத்துச் செயங்கொண்டுவருவாய்
 குறைவிலாஸ்ரீஹரி கோவிந்தாவுனை
 அறிவொன்றுமில்லா வாயர்குலத்தாள்
 மனவேதமாய்க்க வணங்கித்தொழுதேன்
 குற்றமபாராமல் குறைதீர்த்துக்காப்பாய்
 பாஞ்சாலிக்கருள் பரமதயாளா
 ஆபத்தைக்காக்கும் ஆபத்பாந்தவா
 வேதவல்லியைவினாந் தருளல்நின்கடனே.

௮௫. லாவி.

௧. திருவாடிப்பூரத்தில் செகத்துதித்தாய்நீயே
 • பெரியாழ்வார்கண்டெடுத்த பெண்பிள்ளைஆயே (லாவி)
௨. துளசிவனத்தினி லுதித்ததுயவளாம்தாயே
 குடிக்கொடுத்த சுடர்க்கொடியும்நீயே (லாவி)
௩. ஸ்ரீரங்கதாமொடு சேர்ந்திருப்பாய்நீயே
 சிறந்தவரங்களைக்கொடுக்கும் கீர்த்தியுள்ளதாயே (லாவி)

- ச. என்னபிழைசெய்தேனம்மா எனைப்பெற்றதாயே
ஏழைநான்செய்தபிழை பொறுத்தருள்வாய்ரீயே (லாவி)
- ரு. வேதவல்லிதனக்கிரங்கி விரும்பியதையீந்து
ஆதரித்தெனையிப்போ தனிப்பாய்ரீபோந்து (லாவி.)

—:0:—

௮௫. எச்சரிக்கை.

- க. சீருள்ளவயோத்திதன்னில் தெசுரதற்குப்பாலனாகித்
தவமுனிவன்பின்சென்ற குராமா(எச்சரி)
- உ. தாடகையைவதைசெய்து மிதிவைவழிதன்னில்
கல்லைப்பெண்ணாக்கின காகுஸ்தராமா(எச்சரி)
- ங. பெருத்தவில்லொடித்துச் சீதையைமணஞ்செய்து
வழியில்பாசுராமனை வென்றாகுவிரா(எச்சரி)
- ச. தாய்வரந்தனைக்கொண்டு தம்பிசீதைகளுடன்
கானகந்தனிற்புகுந்த காருண்ணியா(எச்சரி)
- ரு. துஷ்டர்களைக்கொல்வேனென்று முனிவர்க்கருளியந்த
இஷ்டவிடணனைக்காத் த கோதண்டராமா(எச்சரி)
- ஸ். இராவணனைக்கொன்று தேவர்வரம்பெற்று
ஜானகியையுருந்த சீதாராமா(எச்சரி)
- எ. வந்தயோத்திசேர்ந்து பரதனுளங்குளிர
வசிஸ்டர்முடிதரிக்கப் பெற்றபட்டாபிராமா(எச்சரி)
- அ. அன்பாயுன்றனையடைந்தே னையாவேதவல்லியெனும்
அடியாளுக்கதுக்கிரகிப்பாய் அயோத்திராமா(எச்சரி.)

ம ங் க ள ம்.

௮௬. இராகம்-பந்துவராளி-தாளம்-ரூபசம்.

பல்லவி.

மங்களம் சுப

மங்களம்

நித்யமங்களம் ஜெய

மங்களம்.

அதுபல்லவி.

தங்குமயோத்தியில்

தசுரதபாலனுக்கு(மங்களம்)

சரணங்கள்.

- க. பூமகள்ஜானகிக்கும் புகழ்நீராமனுக்கும்
வானவர்தேவனுக்கும் வசிஷ்டர்முதலானோர்க்கும் (மங்க)
- உ. தாணியாளும் தசரதற்கும் தாய்மார்கள்மூவருக்கும்
தம்பிமார்க்கும்தேவிகட்கும் நம்புகமந்திரற்கும் (மங்க)
- ங. அருமறைவேதங்களுக்கும் அன்பாமடியவர்க்கும்
மண்டலத்திலுள்ளபேர்க்கும்மங்கைவேதவல்லிக்கும்(மங்க.)

அள. மங்களம்.

பல்லவி.

தசரதபாலருக்கும் ஜயமங்களம்
ஜனகன்சுபத்திரிக்கும் ஜயமங்களம்.

சரணங்கள்.

- க. நித்தியசீதாசமேதனுக்குச் சுபமங்களம்
பரமபதநாதனுக்கும் பாற்கடல்வாசனுக்கும் (மங்க)
- உ. அருமறைவேதங்களுக்கும் அமரருக்குமங்களம்
வால்மீகர்கொளசிகர் மற்றுமுள்ளமுனிவருக்கும் (மங்க)
- ங. வசிஷ்டர்முதலானோருக்கும் மாதவர்க்குமங்களம்
தசரதபாலனுக்கும்ஜயமங்களம் நித்தியசுபமங்களம் (மங்க)
- ச. தசரதபாலனு சீதைமணஞ்செய்தவர்க்கும்
கானகஞ்சென்றுவந்த கர்த்தனுக்கும் (மங்க)
- டு. தங்குபுகழ்தசரதர்க்கும் தாய்மார்கள்மூவருக்கும்
தம்பிமார்க்கள்மூவருக்கும் தாமோதரனுக்கும் (மங்க)
- ஈ. ரவிசூலவீரனுக்கும் ரக்ஷகுலகாலனுக்கும்
நகரொங்குமுள்ளவர்க்கும் நல்லமந்திரிமார்க்கும் (மங்க)
- எ. அனுமான்சுக்கீவனுக்கும் அரியவிபீஷணற்கும்
அன்பாபுனதடியை யடைந்தவேதவல்லிக்கும் (மங்க.)

அ.அ. மங்களம்.

பல்லவி.

மங்களம் ஜெய மங்களம்.

சரணங்கள்.

- க. தெசரதர்பாலனாய் சீதையைமணஞ்செய்து
ஆரண்யஞ்சென்றுரா வணனைவென்றானுக்கு (மங்க)
- உ. விடீஷணற்காசிவந்து சீதையுடன்வந்து
பட்டாபிஷேகங்கொண்ட பட்டாபிராமனுக்கு (மங்க)
- கூ. பாத்தம்பணிந்து பரிவுடன்நொண்டிடும்
லேதவலலையைக்காக்கும் விரரகுராமனுக்கு (மங்க)

—————:0:—————

அ.கூ. இராகம்-பரசு-சாபுதானம்.

பல்லவி.

கிருஷ்ண மங்களம் மங்களம் - ஸ்ரீஹரி

கோபாலமங்களம் மங்களம்.

சரணங்கள்.

- க. ஆதிபாதிதன்னில் திருவாலிலைமீதல்
திருக்கண வளர்ந், திருளும் ஸ்ரீஹரியே
ஹத்தர்களைக்கொன்று இஷ்டர்களைக்காத்தல்
திருவடமதுனாயி லுதித்தருளுப ஹரி (கிருஷ்)
- உ. மலசில்வசுதேவர்க்கு மைந்தனாகதேவான்
மாயையினிலேசீர்க் கோகுலம்புகுந்து
கூசுமசோதசேயாய் விலைகளைச்செய்து
குன்றெடுத்தாயனாக் காத்தருளும்ஹரி (கிருஷ்)
- கூ. கல்விகளைக்கற்பித்த வேதியற்கன்று
கஷ்டங்கள்தீரப் பாசுகளைத்தீர்தாய்
கஞ்சனைக்கொன்று கனிப்புடன்முடிசூட்டிக்
கூனிவுடன்ருக்கணியை மணஞ்செய்தஸ்ரீஹரி (கிருஷ்)
- ச. பஞ்சவர்களைக்காக்கத் தூதாக்கச்சென்று
பாரதம்முடிக்கச் சாரததியஞ்செய்து

- பாஞ்சாலிசபதத்தைப் பஞ்சமுடன்முடித்துப்
பக்தர்களைக்காக்கும் பத்மநாபாஹரி (கிருஷ்)
௫. நம்பினேன் நம்பினேன் நந்தகுமாரா
நல்லமனதுடனென்பாற் கிருபைகூர்ந்து
அம்புவியிற்பிறந் தலையுந்துயர்களைந்து
ஆதரிப்பாய்வேத வல்லியைழிஹரி (கிருஷ்.)

—:0:—

கூய. தோத்திரம்.

ஒ ஆதிமூலமே.
ஒ ஆபத்பார்தவா.
ஒ அநாதரட்சகா.
ஒ சத்ருசம்ஹாரா.
ஒ பதிதபாவனா.
ஒ பாபவிநாசநா.
ஒ பரமபுருஷா.
ஒ பாற்கடற்றுயில்லோய்.
ஒ அசலப்ரதாபா.
ஒ அநந்தசயனா.
ஒ அயோத்திபூராமா.
ஒ சீதாசமேதா திக்குவேறில்லை.
மக்களைச்சதிசெய்த மாதவாகேசவா.
கரியாதிமூலமெனக் கமகிஷ்டிவந்து.
காத்ததும்பொய்யோ கனரீலவண்ணா.
அறியாதபாலன் அரியென்றபேரதே.
அவனைரட்சித்தது அனைத்துமேபொய்யோ.
மராமராவென்ற வனவேடன்றன்னை.
மாமுனியாக்கி ரட்சித்ததும்பொய்யோ.
தடத்தினிற்கிடந்த தடங்கவின்சாபம்
தடுத்தாரட்சித்ததும் தரணியிற்பொய்யோ.
விடவொண்ணாத காங்கரணுக்கோர்.
கண்தனைவிடுத்த ரட்சித்ததும்பொய்யோ.
தாயைப்பிரித்த சண்டாளன் தம்பிக்கு.
தனியரசனைத் தந்ததும்பொய்யோ.
கன்னியாங்கொளபதி கதறினபோது.

கடுகியேவந்து காத்ததும்பொய்யோ.
 மாபாவிபானநான் வருந்திமுறையிடல்.
 உன்காதிவேறவினை யோகோகோகர்த்தனே.
 கடுகிவராயோஎன் கண்கலக்கம்பாராயோ.
 என்கண்மணிசெல்வனை யென்கண்ணில்காட்டாயோ.
 கைகொடுத்துவேதவல்லியைக் காப்பாய்கருணாநிதியே.

இராகம்-காம்போதி-ஏகதாளம்.

பரமபதம்வாழியுயர் பாற்கடல்தான்வாழியே
 பண்புறுசீரநந்தனெடு பகர்கருடன்வாழியே
 விஷ்வக்ஸேநன்வாழி விசுவேசன்வாழியே
 வி றுடையநித்யமுக்த விபுதர்குழாம்வாழியே
 ஆழியுஞ்சங்கமும்வாழி அம்பும்வில்லும்வாழியே
 அன்னைஜானகியென்னு மழிவில்லாள்வாழியே
 அன்னையர்மூவரும்வாழி யகிலமெலாம்வாழியே
 அருமறையிற்பகர்தரும மாதியவும்வாழியே
 சீருள் ளவயோத்தியர்கோன் தசரதனும்வாழியே
 ஸ்ரீராமன்தான்வாழி சிறந்தபின்னோர்வாழியே
 பாரிலுறுமுயிர்களுலாம் பண்புடனேவாழியே [யே
 பகாசொல்லும்பொருளுமாய்ப் படர்ந்துநின்றோன்வாழி
 அப்பனுக்குச்சங்காழி அளித்திட்டோன்வாழியே
 ஐயனும்தான்வாழி யவனன்பர்களும்வாழியே
 திவ்வியவட்டாசூரமாந் திருமந்தரம்வாழியே
 தேசிகர்களுல்லாரும் திகழ்ந்தென்றும்வாழியே
 ஆழ்வார்கள்மணவா ள மாமுனிகள்வாழியே
 அரியஸ்ரீசைலமென்று மழிவிலதாய்வாழியே
 தாழ்விலாஅண்ணனடி சத்தியமாய்வாழியே
 தகைமீதில்வைணவநற் சமயமென்றும்வாழியே
 பக்தர்குழாம்வாழியுயர் பாகவூதர்வாழியே
 பாருள்ளோர்யாவருமோர் பழியிலராய்வாழியே
 சிந்தமதினினவேத வல்லியொடுமற்றார்கள்
 திகழ்சந்திராதித்தர் செறியளவும்வாழியே.

கீர்த்தனைகளின் அகராதி.

அகவல்	இடு	குதுகன்செய்யாதே	யக்
அகவல்	இரு	செங்கல்பட்டில்	நசு
அகவல்	சுய	சோபனம்	இரு
அகவல்	சுசு	தசரதபாலருக்குஜெயமங்களம்	சுசு
அஞ்சவேண்டாம்	சடு	தசரதராமா	எ
அப்பனே ஸ்ரீராமா	சஉ	தாயேஜானகி	சசு
அப்பக்குடத்தானே	சக	தாயேஜானகி	யசு
அப்பாரகுராமா	இரு	திருச்சித்திரகூடத்தில்	யஅ
அம்மாஜானகி	இரு	திருவேங்கடத்தில்	யஉ
அய்யாநீகண்பாரா	இசு	தோத்திரம்	சுஅ
அய்யா உன்னையநம்பி	சய	நம்பினேன்	யக
அரியேநீகேளாய்	நய	நலங்கு	இஎ
அனுமானே உன்	ச	நன்றாய்ச்செய்தாய்	நஎ
ஆசாரியர்	ச	பஜனேசெய்மனதே	சசு
இந்தவிரிசெய்தென்ன	க	பாழ்மனதுக்கு	உய
இன்னமும் கிருபை	யஎ	மங்களம்சுபமங்களம்	சுஇ
இன்னம் என்மீதில்	உரு	மங்களம்	சுஎ
இன்னம் வரக்காண்கி	இய	மணவாளாமுனி	ந
உடையவரோ	ந	மன்னனும் தசரத	இரு
எச்சரிக்கை	சுஇ	மோசஞ்செய்யாதே	யஉ
எழுந்திரும்ராமா	சு	மோசஞ்செய்யப்போமோ	யஇ
என்குறைக்கு	எ	ரகுநாத உன்னை	உஅ
என்னைக்கைவிடலாமோ	அ	ராகவனேசரணம்	க
என்னசெய்கு	யஅ	ராகவனேசரணம்	நக
என்தாயே	உஉ	ராகவனேசரணம்	நஇ
என்றன்கவலை	உசு	ராகவாளழந்திராய்	நக
என்னைப்பெற்ற	சக	ராமா உன்னையநம்பி	நசு
எலப்பாட்டு	சுக	ராமா உன்னை	நசு
என்வந்தாய்	நஎ	ராமா உன்னைத்தேடி	இக
ஜபனேசீதாபிராமா	சசு	ராமா என் நன்வினை	சய
ஜபா உன்னை	யரு	ராமா என் கவலை	சஅ
ஜபா உன்குதிதானே	இரு	ராமா என் முன்	இக
ஒடிவாகிருஷ்ண	யசு	லாலிப்பாட்டு	சுசு
ஒடிவாராமா	சஉ	வஞ்சினசெய்யாதே	உக
ஸ்ரீநாராயண	சக	வாவா ஸ்ரீராமா	உஉ
ஓராமா இப்படி	யஇ	வாழி	சுக
ஓராமா உனக்கித்தனை	சக	விபீஷ்ணுமீவான்	உ
கருடவாகனனே	ய	விருத்தம்	க
கலங்கா திருநெஞ்சே	சசு	வில்லாளிராகவா	சஅ
கனகவல்லித்தாயே	அ	வீரராகவா	அ
கனகவல்லித்தாயே	நரு	வேதவல்லித்தாயே	உஅ
கிருஷ்ணகிருபை	நஉ	ஸ்ரீஹரியே உன்தன்	நக
கிருஷ்ணமங்களம்	சஎ	ஸ்ரீஹரியே உன்தன்	நக
குமமிப்பாட்டு	சய	ஸ்ரீரகுராமா உன் திரு	உசு
கோவில்கந்தாடை	ந	ஸ்ரீரகுராமா உன்	உரு
சரணஞ்சரணம்	உஇ	ஸ்ரீரகுராமாநீ	உசு
சோவுனக்கு	யக		

மகாமகோபாத்தியாய

டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதையர்

